
**MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA, PROSTORNOG UREĐENJA I
GRADITELJSTVA**

**N A C R T
PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA DOPUNAMA
ZAKONA O ZAŠTITI ZRAKA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, travanj 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI ZRAKA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. Ustavna osnova za donošenje Zakona

Ustavna osnova za donošenje Zakona o zaštiti zraka sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. Ocjena stanja, osnovna pitanja koja se uređuju zakonom, te posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Zakon o zaštiti zraka (Narodne novine, br. 178/04) donesen je u studenom 2004. i stupio je na snagu 31. ožujka 2005. Usklađen je s odredbama direktiva tako da po svojoj strukturi predstavlja okvirni zakon, sukladno Direktivi 96/62/EZ, kojim se uređuje upravljanje i procjenjivanje kakvoćom zraka, a provedbenim propisima, koji su doneseni temeljem ovoga Zakona, implementirane su u najvećoj mjeri direktive iz tog područja.

Zakonom se uređuju: temeljni ciljevi zaštite zraka, značenje pojmova u smislu Zakona, utvrđuje se institucionalna nadležnost za provedbu Zakona, planski dokumenti i sudjelovanje javnosti u njihovoj izradi; način praćenja i utvrđivanja kakvoće zraka na državnoj i lokalnoj razini, razvrstavanje područja na zone i aglomeracije s obzirom na kategoriju kakvoće zraka, evidentiranje i praćenje emisija iz stacionarnih izvora, obavljanje stručnih poslova praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak, mjere za sprječavanje i smanjivanje onečišćivanja zraka, tvari koje oštećuju ozonski sloj, staklenički plinovi, informacijski sustav o kakvoći zraka, financiranje zaštite i poboljšanja kakvoće zraka, ekonomski instrumenti, nadzor, prekršaji i novčane kazne te prijelazne i završne odredbe kojima se, između ostaloga, određuju rokovi provedbe pojedinih odredbi Zakona.

Temeljem Zakona o zaštiti zraka usvojeni su sljedeći provedbeni propisi kojima se to područje usklađuje s pravnom stečevinom EU:

- Uredba o graničnim vrijednostima onečišćujućih tvari u zraku (NN, br. 133/05), usklađena s direktivama 1999/30/EZ, 2000/69/EZ i 2004/107/EZ,
- Uredba o ozonu u zraku (NN, br. 133/05), usklađena s direktivom 2002/3/EZ,
- Uredba o kritičnim razinama onečišćujućih tvari u zraku (NN, br. 133/05), usklađena s direktivama 1999/30/EZ i 2002/3/EZ,
- Pravilnik o praćenju kakvoće zraka (NN, br. 155/05), usklađen s direktivama 1999/30/EZ, 2000/69/EZ, 2002/3/EZ i 2004/107/EZ,
- Pravilnik o razmjeni informacija o podacima iz mreža za trajno praćenje kakvoće zraka (NN 135/06), usklađena s Odlukom Vijeća 97/101/EZ i Odlukom Komisije 2001/752/EZ,
- Pravilnik o praćenju emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora (NN, br. 1/06), usklađen s direktivom 2001/80/EZ,
- Pravilnik o izdavanju dozvola ili suglasnosti za obavljanje djelatnosti praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija u zrak iz stacionarnih izvora (NN, br. 79/06),
- Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora (NN, 21/07), usklađena s direktivama 87/217/EEZ, 1999/13/EZ, 2000/76/EZ i 2001/80/EZ,
- Uredba o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (NN 120/05), usklađena s Uredbom 2037/2000 EZ,

- Uredba o kakvoći biogoriva (NN 141/05), usklađena s direktivom 2003/30/EZ,
- Uredba o kakvoći tekućih naftnih goriva (NN 53/06), usklađena s direktivama 98/70/EZ, 1999/32/EZ, 2000/71/EZ, 2003/17/EZ, 2005/33/EZ i Odlukom Zajednice 2002/159/EZ od 18. veljače 2002. o zajedničkom formatu za dostavljanje ukupnih nacionalnih podataka o kakvoći goriva,
- Uredba praćenju emisija stakleničkih plinova u Republici Hrvatskoj (NN 1/07), usklađena s Odlukom 280/2004/EZ,
- Uredba o graničnim vrijednostima sadržaja hlapivih organskih spojeva u određenim bojama i lakovima i proizvodima za završnu obradu vozila (NN 94/07), usklađena s direktivom 2004/42/EZ.

Hrvatska je od 1991. godine stranka Konvencije o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka (LRTAP) i Protokola uz LRTAP konvenciju u vezi s dugoročnim financiranjem programa suradnje za praćenje i procjenu prekograničnog prijenosa onečišćujućih tvari u zraku u Europi (EMEP protokol), a od 1996. godine Protokola uz LRTAP konvenciju o daljnjem smanjenju emisija sumpora. U 2006. i 2007. godini Hrvatski sabor usvojio je niz međunarodnih ugovora iz područja zaštite zraka: Zakon o potvrđivanju Stockholmske konvencije o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (NN – Međunarodni ugovori 11/06), Zakon o potvrđivanju Protokola o teškim metalima i Protokola o postojanim organskim onečišćujućim tvarima uz LRTAP Konvenciju (NN–MU 5/2007), Zakon o potvrđivanju Protokola o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja uz LRTAP Konvenciju (NN-MU 10/2007) i Zakon o potvrđivanju Protokola o nadzoru emisija dušikovih oksida ili njihovih prekograničnih strujanja uz LRTAP Konvenciju (NN-MU 10/2007).

Tijekom provedbe Zakona o zaštiti zraka i provedbenih propisa donesenih temeljem njega uočena je potreba da se u Zakonu otklone pojedine postojeće nejasnoće i nepreciznosti.

Također je u 2007. godini donesen Zakon o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 110/07) pa je potrebno uskladiti odredbe Zakona o zaštiti zraka s Zakonom o zaštiti okoliša. Tako se pitanja zaštite zraka koja su bila u nadležnosti ureda državne uprave u županijama prenose u cjelosti na upravne odjele nadležne za zaštitu okoliša u županijama i Gradu Zagrebu. Podaci o emisijama prikupljaju se u novom objedinjenom sustavu registra onečišćavanja okoliša kako je uređeno u Zakonu o zaštiti okoliša.

Zakonom o zaštiti okoliša uveden je novi instrument zaštite okoliša – utvrđivanje objedinjenih uvjeta zaštite okoliša za postrojenje kojim se prenosi direktiva 96/61/EZ u hrvatsko zakonodavstvo te je radi toga potrebno uskladiti i pojedine odredbe Zakona o zaštiti zraka.

Zakonom o zaštiti okoliša iscrpno su uređena na novi način pitanja vezana za upravni i inspekcijski nadzor te je potrebno s odredbama ovoga Zakona uskladiti i adekvatne odredbe u Zakonu o zaštiti zraka. Kako je u međuvremenu donesen i Prekršajni zakon potrebno je i s tim Zakonom uskladiti Zakon o zaštiti zraka.

Tijekom tri godine od stupanja na snagu ovoga Zakona, usvojene su značajne dopune međunarodnih ugovora iz područja zaštite klimatskog sustava i emisija stakleničkih plinova, koje zahtijevaju određene izmjene Zakona o zaštiti zraka. Također Republika Hrvatska je 27. travnja 2007. godine ratificirala Kyotski protokol uz Okvirnu konvenciju UN-a o promjeni klime, (Narodne novine, Međunarodni ugovori 5/07), koji je u odnosu na Republiku Hrvatsku stupio na snagu 28. kolovoza 2007.

Potvrđeni međunarodni ugovori iz područja zaštite klimatskog sustava, kojima su stvorene neposredne obveze za Republiku Hrvatsku, a čija provedba je u nadležnosti Ministarstva

zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva su: Okvirna konvencija UN-a o promjeni klime (u danjem tekstu UNFCCC), Kyotski protokol te obvezujuće odluke Konferencije stranaka kojima se detaljnije propisuju obveze prema ovim međunarodnim ugovorima.

Također, ovim se Zakonom prenose elementi direktiva:

- Direktiva 2003/87/EZ kojom se utvrđuje shema za trgovanje kvotama emisije stakleničkih plinova unutar Zajednice i kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva Vijeća 96/61/EZ
- Direktiva 2004/101/EK kojom se dopunjuje Direktiva 2003/87/EZ kojom se utvrđuje shema za trgovanje kvotama emisije stakleničkih plinova unutar Zajednice, vezano za projektne mehanizme Protokola iz Kyota

Ovaj Zakon stvara okvir za implementaciju sljedećih uredbi i odluka:

- Uredba Komisije 2216/2004 o standardiziranim i sigurnosnim sustavima registara emisija sukladno Direktivi 2003/87/EZ i sukladno Odluci 280/2004/EZ
- Uredba Komisije 916/2007 kojom se dopunjuje Uredba Komisije 2216/2004 o standardiziranim i sigurnosnim sustavima registara emisija sukladno Direktivi 2003/87/EZ i sukladno Odluci 280/2004/EZ
- Odluka 280/2004/EZ o mehanizmu za praćenje emisija stakleničkih plinova u Zajednici i za provedbu Protokola iz Kyota
- Odluka 2005/166/EZ kojom se uspostavljaju pravila za primjenu Odluke 280/2004/EZ o mehanizmu za praćenje emisija stakleničkih plinova u Zajednici i za provedbu Protokola iz Kyota
- Odluka 2005/381/EZ kojom se uspostavlja Upitnik za izvješćivanje prema zahtjevima Direktive 2003/87/EZ kojom se utvrđuje shema za trgovanje kvotama emisije stakleničkih plinova unutar Zajednice
- Odluka 2007/589/EK kojom se donose upute za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova sukladno Direktivi 2003/87/EZ
- Odluka 2006/780/EZ o izbjegavanju dvostrukoga brojanja smanjenja emisija stakleničkih plinova temeljem sustava Zajednice za trgovanje emisijama za projektne aktivnosti temeljem Kyotskog protokola iz u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća

Stranke UNFCCC, pored nacionalnog sustava za praćenje emisija stakleničkih plinova, dužne su uspostaviti i Registar emisija stakleničkih plinova u kojem će se bilježiti i obračunavati transakcije emisijskih jedinica koje predstavljaju jednu tonu CO₂ ekvivalent. Državi koja je stranka Kyotskog protokola dodjeljuje se iznos emisije, odnosno kvota emisijskih jedinica koju smije ispuštati u razdoblju 2008.-2012.

U Registru se evidentira svaki prijenos emisijskih jedinica, bilo da se radi o transakciji unutar registra ili o transakciji u kojoj sudjeluje registar druge države. Osim jedinica dodijeljenog iznosa mogu se prenositi i jedinice koje nastaju kao rezultat projektne aktivnosti za smanjenje emisije u sklopu tzv. fleksibilnih mehanizama Kyotskog protokola.

Uloga i značajke registra zadani su Kyotskim protokolom i nizom odluka Konferencije stranaka. U pravnoj stečevini EU opće odredbe, funkcionalne i tehničke specifikacije, kao i uvjeti upravljanja i održavanja sustava Registra su propisani Uredbom 2216/2004/EZ o standardiziranom i zaštićenom sustavu registara, dopunjenom Uredbom Komisije 916/2007/EZ, koje će u obliku obvezujućih uputa biti objavljene u priručniku na web stranici Ministarstva.

U tijeku je izrada prijedloga Uredbe o emisijskim kvotama stakleničkih plinova i o načinu trgovanja emisijskim kvotama, kojom će se uspostaviti sustav trgovanja emisijama

stakleničkih plinova u Hrvatskoj sukladno smjernicama koje se daju Direktivom 2003/87/EZ. Uredba će se početi primjenjivati od 2010. godine kada će se sustav priključiti na sustav trgovanja emisijskim kvotama Europske unije. Također u tijeku je izrada Plana raspodjele emisijskih kvota kojim će se utvrditi ukupni iznos emisijskih jedinica koje se dodjeljuju postrojenjima koja se bave djelatnostima navedenim u Dodatku I Direktive. Usvajanje Plana prema Nacionalnom programu Republike Hrvatske za pristupanje Europskoj uniji – 2008. godina planira se za drugi kvartal 2008.

III. Ocjena sredstava potrebnih za provedbu Zakona

Za provedbu Zakona o zaštiti zraka financijska sredstva osigurana su u Proračunu Republike Hrvatske za donošenje nacionalnih planova, programa i izvješća, provedbenih propisa, uspostave kvalitetnog sustava za trajno praćenje kakvoće zraka (državna mreža) te uspostave nacionalnog programa za ublaženje klimatskih promjena.

Izmjene i dopune ovoga Zakona neće zahtijevati dodatna sredstva iz Proračuna Republike Hrvatske.

Proračunska sredstva do 2010. godine planirana za poslove rada državne mreže za trajno praćenje kakvoće zraka planirana su u Proračunu ovog Ministarstva. Po isteku tog vremenskog razdoblja planirat će se u Proračunu Državnog hidrometeorološkog zavoda.

IV. Razlozi za donošenje zakona po hitnom postupku

Donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti zraka je u Nacionalnom programu Republike Hrvatske za pristupanje Europskoj uniji – 2008. godina pa sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskog sabora donosi se po hitnom postupku.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI ZRAKA S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04 i 110/07) u članku 5. stavku 2. iza riječi „državne uprave“ brišu se riječi „uredi državne uprave u županijama,“.

Članak 2.

U članku 6. stavku 1. iza riječi „rada u“ briše se riječ „tijelima državne uprave u županiji,“.

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Za potrebe izrade prijedloga nacionalnih planova, nacionalnih programa, nacionalnih izvješća i nacрта prijedloga provedbenih propisa koje prema ovom Zakonu donosi Vlada i izrade provedbenih propisa koje prema ovom Zakonu donosi ministar, odluku o osnivanju stručnog povjerenstva donosi ministar.

(3) Ministar može odlukom iz stavka 1. ovoga članka utvrditi naknadu za rad članovima i tajniku stručnog povjerenstva.“

Članak 3.

U članku 7. u točki 8. riječi „*kritična razina*“ zamjenjuju se riječima „*upozoravajuća razina*“.

U točki 18. riječi „*emisijska kvota*“ zamjenjuju se riječima „*emisijska kvota onečišćujućih tvari*“.

Točka 21. mijenja se i glasi:

„21. *kontrolirane tvari*: tvari koje oštećuju ozonski sloj i koje se nadziru prema Montrealskom protokolu o tvarima koje oštećuju ozonski sloj,“.

U točki 22. iza riječi „fizička osoba“ dodaje se riječ „obrtnik“.

Točka 23. briše se.

Dosadašnje točke 24. do 30. postaju točke 23. do 29.

Iza točke 29. dodaju se točke 30. do 47. koje glase:

„30. *zamjenske tvari*: fluorirani plinovi koje pridonose globalnom zatopljenju te ih je potrebno nadzirati,

31. *kritična razina*: razina onečišćenosti, temeljena na znanstvenim spoznajama, iznad koje može doći do štetnih učinaka na receptore, kao što su biljke, drveće ili prirodni ekosustavi, a izuzimajući ljude,

32. *dugoročni cilj za ozon*: razina onečišćenosti koju treba postići u dužem vremenskom razdoblju, osim kada to nije moguće postići razmjernim mjerama, s ciljem osiguranja učinkovite zaštite ljudskog zdravlja i okoliša,

33. *prosječni pokazatelj izloženosti*: prosječna razina onečišćenosti utvrđena mjerenjima na mjernim postajama za praćenje pozadinskih gradskih onečišćenja, a koje odražavaju izloženost stanovništva,

34. *cilj smanjenja izloženosti*: postotak smanjenja prosječnog pokazatelja izloženosti koji je određen s ciljem smanjivanja štetnih učinaka na ljudsko zdravlje i koje, kada je to moguće, mora se postići u određenom razdoblju,

35. *gornja granica koncentracije*: razina onečišćenosti koja je utvrđena na temelju znanstvenih spoznaja u cilju sprječavanja neopravdano visokog rizika za ljudsko zdravlje, a

koju treba postići unutar određenog razdoblja i koju se, kad je jednom postignuta, ne smije prekoračiti,

36. *novo postrojenje*: postrojenje u kojem se obavlja djelatnost kojom se ispuštaju staklenički plinovi i za koje je dozvola za emisije stakleničkih plinova pribavljena ili dopunjena nakon donošenja Plana raspodjele,

37. *emisijska kvota*: određeni broj prava na emisijske jedinice koje se dodjeljuju postrojenju za određeno razdoblje temeljem Plana raspodjele emisijskih kvota stakleničkih plinova,

38. *emisijska jedinica*: je dozvola za emisiju jedne tone ekvivalenta ugljikovog dioksida tijekom određenoga razdoblja,

39. *fleksibilni mehanizmi Kyotskog protokola*: su mehanizam čistog razvoja, mehanizam zajedničkih projekata i trgovanje emisijama, koje stranke Kyotskog protokola kao nadopunu domaćim mjerama smanjenja emisija koriste za izvršenje svojih obveza iz Priloga B Kyotskog protokola.

40. *mehanizam čistog razvoja*: instrument Kyotskog protokola za provedbu projekata za smanjenje ili uklanjanje emisije u zemljama koje nisu stranke Priloga I Okvire konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC),

41. *mehanizam zajedničkih projekata*: instrument Kyotskog protokola za provedbu projekata za smanjenje ili uklanjanje emisije među strankama Priloga I UNFCCC,

42. *trgovanje emisijama*: instrument Kyotskog protokola koji omogućuje trgovinsku razmjenu s emisijskim jedinicama među strankama Priloga I UNFCCC,

43. *ponor*: proces, aktivnost ili mehanizam kojim se iz atmosfere uklanjaju staklenički plinovi, aerosoli ili prethodnici stakleničkog plina, procesom fotosinteze u biljkama,

44. *transakcija*: evidentirani prijenos prava na emisijske jedinice ostvaren bilo postupkom trgovanja ili na drugi propisani način,

45. *međunarodni dnevnik transakcija*: središnja elektronička baza podataka Tajništva UNFCCC za praćenje ispravnosti transakcija između registarskih sustava određenih Kyotskim protokolom,

46. *dnevnik transakcija Zajednice*: središnja elektronička baza podataka Europske komisije za praćenje ispravnosti transakcija između nacionalnih registara država članica Europske unije u shemi trgovanja emisijama,

47. *nadzirana osoba*: pravna osoba i fizička osoba obrtnik registrirana za obavljanje djelatnosti.“

Članak 4.

U članku 8. stavku 3. iza riječi „vozila,“ dodaju se riječi „šumarski, poljoprivredni traktori i necestovni pokretni strojevi (kompresori, buldožeri, gusjeničari, hidraulični rovokopači, cestovni valjci, pokretne dizalice, oprema za održavanje putova i drugo).“

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Stacionarni izvori u smislu stavka 2. ovoga članka nisu građevine i uređaji u kojima se priprema hrana na otvorenom ili su uvjeti i način rada za te građevine i uređaje određeni posebnim propisom.“

Članak 5.

U članku 9. stavku 1. iza zagrada riječi „provedbeni je dokument strategije zaštite zraka koja je sastavni dio Strategije zaštite okoliša i sadrži“ zamjenjuju se riječima „određuje prioritetne ciljeve zaštite i poboljšanja kakvoće zraka u Državi i sadrži osobito.“

Članka 6.

Iza članka 9. dodaje se članak 9.a koji glasi:

„Članak 9.a

(1) Radi provedbe ispunjenja ugovornih obveza preuzetih međunarodnim ugovorima i sporazumima iz područja zaštite zraka, klime i ozonskog sloja donose se nacionalni akcijski planovi, nacionalni programi i nacionalna izvješća.

(2) Prijedlog nacionalnih akcijskih planova, nacionalnih programa i nacionalnih izvješća izrađuje Ministarstvo, a donosi Vlada.

(3) Nacionalni akcijski planovi, nacionalni programi i nacionalna izvješća objavljuju se u „Narodnim novinama“.

Članak 7.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„(1) Skupština županije, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donosi Program zaštite i poboljšanja kakvoće zraka koji je sastavni dio programa zaštite okoliša za područje županije odnosno Grada Zagreba.

(2) Gradsko, odnosno općinsko vijeće donosi Program zaštite i poboljšanja kakvoće zraka za područje grada odnosno općine u kojem je razina onečišćenosti zraka iznad tolerantnih vrijednosti (TV).

(3) Upravno tijelo u županiji nadležno za zaštitu okoliša daje prethodnu suglasnost na Program iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Program iz stavka 2. ovoga članka sadrži osobito: utvrđivanje mjesta prekomjernog onečišćenja, opće informacije, nadležno odgovorno tijelo, vrstu i procjenu onečišćenja, porijeklo onečišćenja, analizu stanja, pojedinosti o provedenim mjerama, mjere za smanjivanje onečišćenja zraka, redoslijed i rokove ostvarivanja mjera te procjenu sredstava za provedbu Programa.

(5) Program iz stavka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se u službenom glasilu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(6) Program iz stavka 1. i 2. ovoga članka donosi se za razdoblje od četiri godine.

(7) Program iz stavka 2. ovoga članka gradsko odnosno općinsko vijeće dužno je donijeti u roku od 30 dana od utvrđene razine onečišćenosti zraka iznad tolerantnih vrijednosti (TV).“

Članak 8.

U članku 12. stavku 2. iza riječi „općinskom“ riječ „vijeću“ zamjenjuje se riječju „poglavarstvu“.

Članak 9.

U članku 14. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Nacrt Plana iz članka 9. ovoga Zakona, nacrt nacionalnog akcijskog plana, nacionalnog programa i nacionalnog izvješća iz članka 9.a i Izvješća iz članka 11. ovoga Zakona mora biti javno objavljen radi pribavljanja mišljenja, prijedloga i primjedbi javnosti.“

Članak 10.

U članku 17. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ocjenjivanje onečišćenosti zraka na teritoriju Države osigurava Ministarstvo i objavljuje podatke o razinama onečišćenosti zraka na internet stranici.“

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

(8) Ocjenjivanje onečišćenosti zraka na teritoriju Države provodi se najmanje jedanput u tri godine.“

Članak 11.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„Članak 18.

(1) Prema razinama onečišćenosti, s obzirom na propisane granične vrijednosti (*GV*), tolerantne vrijednosti (*TV*), ciljne vrijednosti i dugoročne ciljeve za ozon utvrđuju se sljedeće kategorije kakvoće zraka:

- prva kategorija kakvoće zraka – čist ili neznatno onečišćen zrak: nisu prekoračene granične vrijednosti (*GV*) i dugoročni ciljevi za ozon,
- druga kategorija kakvoće zraka – umjereno onečišćen zrak: prekoračene su granične vrijednosti (*GV*) i dugoročni ciljevi za ozon, a nisu prekoračene tolerantne vrijednosti (*TV*) i ciljne vrijednosti za ozon,
- treća kategorija kakvoće zraka – prekomjerno onečišćen zrak: prekoračene su tolerantne vrijednosti (*TV*) i ciljne vrijednosti za ozon.

(2) Kategorija kakvoće zraka iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se za svaku onečišćujuću tvar posebno.

(3) Određivanje područja i naseljenih područja te njihovo razvrstavanje prema kategorijama kakvoće zraka utvrđuje Vlada.

(4) Kategorije kakvoće zraka utvrđuju se jedanput godišnje za proteklu kalendarsku godinu.

(5) Godišnje izvješće o praćenju kakvoće zraka na području Države s popisom kategorija kakvoće zraka izrađuje Agencija za zaštitu okoliša i objavljuje na internet stranici.“

Članak 12.

Članak 23. mijenja se i glasi:

„(1) Poslove praćenja kakvoće zraka u postajama iz državne mreže za praćenje kakvoće zraka: prikupljanje podataka, provjera kakvoće mjerenja i podataka, obrada i prikaz rezultata, dostava podataka u informacijski sustav zaštite zraka, održavanje i servisiranje postaja i opreme te izgradnja novih postaja u državnoj mreži obavlja Državni hidrometeorološki zavod.“

(2) Nadzor nad poslovima praćenja kakvoće zraka u postajama iz državne mreže za praćenje kakvoće zraka obavlja Ministarstvo.“

Članak 13.

U članku 26. stavku 1. riječ „aktu“ zamjenjuje se riječju „rješenju“, a riječi „dozvoli izdanoj prema posebnom propisu“ zamjenjuju se riječima „rješenju o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša prema Zakonu o zaštiti okoliša“.

U stavku 2. riječi „izdanoj prema posebnom propisu“ zamjenjuju se riječima „o obavljanju djelatnosti prema posebnom propisu.“

Članak 14.

Članak 27. mijenja se i glasi:

„(1) U slučajevima kada postoji sumnja da je došlo do onečišćenosti zraka čija je kakvoća takva da može narušiti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i/ili štetno utjecati na bilo koju sastavnicu okoliša, moraju se obaviti mjerenja posebne namjene ili obaviti procjena razine onečišćenosti.

(2) Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, odnosno grada i općine utvrđuje opravdanost sumnje iz stavka 1. ovoga članka i donosi odluku o mjerenjima posebne namjene sa sadržajem i razdobljem mjerenja ili procjeni razine onečišćenosti.

(3) Na zahtjev inspekcije zaštite okoliša da se utvrdi opravdanost sumnje iz stavka 1. ovoga članka gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, grada i općine dužno je donijeti odluku o mjerenju posebne namjene ili procjeni razine onečišćenosti u roku od tri dana.

(4) Ako gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, grada i općine ne donese odluku iz stavka 3. ovoga članka, Ministarstvo će osigurati mjerenja posebne namjene ili procjene razine onečišćenosti na trošak i odgovornost jedinice lokalne samouprave čije poglavarstvo nije donijelo odluku.

(5) Ako se mjerenjem ili procjenom utvrdi prekomjerna onečišćenost zraka, a onečišćivač je poznat, troškove mjerenja ili procjene snosi onečišćivač.

(6) Ako se mjerenjem ili procjenom utvrdi da nije došlo do prekomjerne onečišćenosti ili je došlo do prekomjerne onečišćenosti, a onečišćivač nije poznat, troškove snosi jedinica lokalne samouprave čije je poglavarstvo donijelo odluku iz stavka 2. ovoga članka.“

Članak 15.

Članak 30. mijenja se i glasi:

„(1) Granične vrijednosti (GV) za pojedine onečišćujuće tvari u zraku i dugoročne ciljeve za ozon u zraku propisuje Vlada.

(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o svojstvima onečišćujuće tvari, propisuju se i gornje granice procjenjivanja, donje granice procjenjivanja, granice tolerancije odnosno tolerantne vrijednosti (TV), ciljne vrijednosti, osnovne sastavnice navedenih vrijednosti, gornja granica koncentracije, prosječni pokazatelj izloženosti, cilj smanjenja izloženosti, kritične razine i upozoravajuće razine i posebne mjere zaštite zdravlja ljudi koje se pri njihovoj pojavi poduzimaju, te rokovi za postupno smanjivanje granica tolerancije i za postizanje ciljnih vrijednosti za ozon.“

Članak 16.

U članku 32. stavku 1. iza riječi „razine“ dodaju se riječi „ili upozoravajuće razine“, a iza riječi „ljudi“ dodaju se riječi „ili vegetacije“.

U stavku 3. iza riječi „razina“ dodaju se riječi „ili upozoravajućih razina“.

Članak 17.

U članku 33. stavku 1. iza riječi „dužni su“ dodaje se riječ „osobito“.

U podstavku 5. iza riječi „otpad“ dodaju se riječi „koji se koristi“.

U stavku 2. riječ „Katastar“ zamjenjuje se riječju „Registar“, a iza riječi „okoliša“ dodaju se riječi „prema Zakonu o zaštiti okoliša“.

Članak 18.

U članku 37. podstavak 3. mijenja se i glasi:

„ - primjenom mjera zaštite zraka utvrđenih u rješenju o procjeni utjecaja na okoliš ili rješenju o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša donesenim prema Zakonu o zaštiti okoliša,“

Podstavak 4. mijenja se i glasi:

„ - primjenom mjera zaštite zraka utvrđenih u dozvoli koju izdaje nadležno tijelo u jedinici lokalne samouprave za obavljanje djelatnosti ako za određeni zahvat nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš i ako se ne utvrđuju objedinjeni uvjeti zaštite okoliša za postrojenje,“

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Mjere zaštite zraka iz stavka 1. podstavka 4. ovoga članka utvrđuju se elaboratom zaštite okoliša za područje zaštite zraka kojeg izrađuje ovlaštena pravna osoba prema Zakonu o zaštiti okoliša.“

Članak 19.

U članku 38. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Granične vrijednosti emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona, praćenje emisija, upis podataka o stacionarnom izvoru u registar Ministarstva, način smanjivanja emisija onečišćujućih tvari u zrak te način i rok dostave izvješća o emisijama Agenciji za zaštitu okoliša propisuje Vlada.“

(2) Granične vrijednosti sastavnica i/ili drugih značajki kakvoće proizvoda, način utvrđivanja i praćenja kakvoće proizvoda, način dokazivanja sukladnosti, označivanje proizvoda te način i rok dostave izvješća o kakvoći proizvoda Agenciji za zaštitu okoliša propisuje Vlada.“

Članak 20.

U članku 39. stavku 1. iza riječi „članka 9.“ dodaju se riječi „i nacionalnom programu smanjivanja emisija onečišćujućih tvari iz članka 9.a stavka 1.“

Članak 21.

U članku 40. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka određuju se uvjeti koje moraju udovoljavati pravne i fizičke osobe obrtnici koje obavljaju djelatnost održavanja i/ili popravka te isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže kontrolirane i zamjenske tvari te uvjeti za pravne osobe koje obavljaju djelatnost prikupljanja, obnavljanja i uporabe uporabljenih kontroliranih i zamjenskih tvari.“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Dozvolu za obavljanje djelatnosti održavanja i/ili popravka, isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže kontrolirane i zamjenske tvari te prikupljanja, obnavljanja i uporabe uporabljenih kontroliranih i zamjenskih tvari iz stavka 2. ovoga članka izdaje Ministarstvo.“

Članak 22.

U članku 41. stavku 1. podstavak 1. briše se.

Članak 23.

U članku 45.u stavku 2. riječi „iz stavka 2.“ zamjenjuju se riječima „iz stavka 1.“

Članak 24.

Iza članka 45. dodaje se članak 45.a koji glasi:

„Članak 45.a

Ako zbog značajnog prekograničnog onečišćenja zraka iz druge države na teritorij Republike Hrvatske dolazi do pojave upozoravajućih razina, kritičnih razina ili prekoračenja graničnih vrijednosti (GV), tolerantnih vrijednosti (TV), ciljne vrijednosti, dugoročnih ciljeva ili gornje granice koncentracije onečišćujućih tvari, Ministarstvo će pokrenuti aktivnosti s nadležnim tijelom druge države kako bi se donijeli zajednički planovi i programi za smanjivanje onečišćenja zraka primjenom prikladnih mjera.“

Članak 25.

Članak 46. mijenja se i glasi:

„(1) Sprječavanje i smanjivanje onečišćenja koja utječu na promjenu klime uređuje se praćenjem emisija stakleničkih plinova na teritoriju Države, Planom raspodjele emisijskih kvota stakleničkih plinova, trgovanjem emisijama i primjenom ostalih fleksibilnih mehanizama Kyotskog protokola te drugih mjera koje doprinose zaštiti klime.“

Članak 26.

Iza članka 46. dodaje se članak 46.a koji glasi:

„Članak 46.a

(1) Praćenje emisije stakleničkih plinova obuhvaća: izračun i izvješćivanje o antropogenim emisijama iz izvora i uklanjanja pomoću ponora, uspostavu Nacionalnog registra emisija stakleničkih plinova, izradu izvješća o provedbi politike i mjera za ublažavanje klimatskih promjena, te o projekcijama emisija stakleničkih plinova, izradu Nacionalnog izvješća prema Okvirnoj konvenciji Ujedinjenih naroda o promjeni klime.

(2) Popis stakleničkih plinova iz stavka 1. ovoga članka, način praćenja emisija stakleničkih plinova, rokove za izradu izvješća i način izrade inventara stakleničkih plinova propisuje Vlada.“

Članak 27.

Članak 47. mijenja se i glasi:

„(1) Plan raspodjele emisijskih kvota stakleničkih plinova (u daljnjem tekstu: Plan raspodjele) temelji se na Planu zaštite i poboljšanja kakvoće zraka i Strategiji energetskog razvitka primjenom najboljih raspoloživih tehnika.

(2) Plan raspodjele sadrži osobito:

- ukupan iznos emisijskih jedinica unutar određenog razdoblja,
- podatke o dosadašnjim emisijama stakleničkih plinova,
- popis djelatnosti kojima se ispuštaju staklenički plinovi,
- emisijske kvote koje se dodjeljuju za postrojenje za određeno razdoblje te razmjerni dio emisijske kvote za postrojenje za svaku kalendarsku godinu unutar određenog razdoblja,
- način dodjele emisijskih jedinica stakleničkih plinova operaterima postrojenja,
- procjenu budućih emisija stakleničkih plinova,
- određivanje pričuve emisijskih jedinica za nova postrojenja,
- način korištenja mehanizama Kyotskog protokola,
- rok dodjele emisijskih jedinica za postrojenja.

(3) Plan raspodjele donosi se za određena vremenska razdoblja, a prvi se donosi za razdoblje od 2010. do 2012. godine.

(4) Plan raspodjele izrađuje Ministarstvo u suradnji sa središnjim tijelom državne uprave nadležnim za energetiku i industriju.

(5) Plan raspodjele donosi Vlada i objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Članak 28.

Iza članka 47. dodaju se članci 47.a, 47.b, 47.c, 47.d, 47.e, 47.f , 47.g i 47.h koji glase:

„Članak 47.a

(1) Za postrojenje u kojem se obavlja djelatnost kojom se ispuštaju staklenički plinovi operater je dužan pribaviti dozvolu za emisije stakleničkih plinova.

(2) Operater je dužan podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za emisije stakleničkih plinova najkasnije do 30. lipnja 2009. godine Ministarstvu.

(3) Dozvola za emisije stakleničkih plinova za novo postrojenje izdaje se prije podnošenja zahtjeva za uporabnu dozvolu.

(4) Protiv dozvole za emisije stakleničkih plinova nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Djelatnosti i staklenički plinovi iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se propisom iz članka 47.h ovoga Zakona.

(6) Emisije stakleničkih plinova dodijeljene dozvolom iz stavka 1. ovoga članka mogu biti predmet trgovanja.

Članak 47.b

(1) Operater je dužan obavijestiti Ministarstvo o planiranim izmjenama tehničko-tehnoloških karakteristika ili proširenju postrojenja te o promjeni osobe operatera.

(2) O potrebi izmjene dozvole iz stavka 1. ovoga članka odlučuje Ministarstvo.

Članak 47.c

(1) Operater je dužan odmah obavijestiti Ministarstvo o danu prestanka rada postrojenja.

(2) Po zaprimljenoj obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi odluku o stavljanju dozvole za emisije stakleničkih plinova izvan snage.

Članak 47.d

(1) Registar emisija stakleničkih plinova je standardizirana i informatizirana središnja baza podataka čija je svrha obračunavanje, držanje i transakcije emisijskih jedinica.

(2) Registar iz stavka 1. ovoga članka vodi Agencija za zaštitu okoliša.

(3) Podaci iz registra emisija stakleničkih plinova dostupni su javnosti.

(4) Obvezujuće upute o standardiziranom i zaštićenom sustavu registra kojim se propisuje detaljni funkcionalni i tehnički opis Registra, zahtjevi u odnosu na njegovo upravljanje, rad i održavanje, način kreiranja i održavanja korisničkih računa, te sustav komunikacije između Registra, dnevnika transakcija Zajednice, međunarodnog dnevnika transakcija Ministarstvo objavljuje na svojoj internet stranici u obliku priručnika.

(5) Priručnik iz stavka 4. ovoga članka sadrži i upute za povezivanje Registra i dnevnika transakcija Zajednice.

Članak 47.e

(1) Operater iz članka 47.a stavka 1. ovoga Zakona je dužan otvoriti korisnički račun u Registru emisija stakleničkih plinova. Ako operater ne otvori korisnički račun ne smije obavljati transakcije emisijskim jedinicama.

(2) Na korisničkom računu iz stavka 1. ovoga članka vode se raspoložive emisijske jedinice kojima operater raspolaže u određenom razdoblju. Raspoložive emisijske jedinice mogu biti veće ili manje u odnosu na dozvolu za emisije stakleničkih plinova ovisno o tome da li je operater prodavao ili kupovao emisijske jedinice na tržištu.

(3) Operater postrojenja dužan je najkasnije do 30. travnja tekuće godine izvršiti prijenos emisijskih jedinica u Registru emisija stakleničkih plinova u iznosu koji odgovara ukupnoj emisiji stakleničkih plinova iz postrojenja u prethodnoj kalendarskoj godini, sukladno izvješću iz članka 47.g stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Za pokrivanje operativnih troškova korisničkog računa operater plaća naknadu Agenciji za zaštitu okoliša.

(5) Visina naknade određuje se odlukom ministra.

Članak 47.f

(1) Operater koji ne izvrši prijenos emisijskih jedinica u Registru do 30. travnja tekuće godine u iznosu koji odgovara ukupnoj emisiji stakleničkih plinova iz postrojenja iz prethodne kalendarske godine dužan je platiti naknadu zbog prekomjerne emisije stakleničkih plinova u iznosu od 750,00 kuna po toni ekvivalenta ugljikovog dioksida koju postrojenje ispusti, a koju operater nije pokrio (opravdao) emisijskim jedinicama.

(2) Plaćanje naknade iz stavka 1. ovoga članka ne oslobađa operatera obveze da izvrši prijenos emisijskih jedinica koji je jednak količini prekomjernih emisija i koje ulaze u obračun za sljedeću kalendarsku godinu.

(3) Naknada iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se u Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost kao polog za kupovinu emisijskih jedinica koje će Država morati kupiti ako dođe do prekomjernih emisija stakleničkih plinova prema preuzetim međunarodnim obvezama.

(4) Visina novčane naknade iz stavka 1. ovoga članka može se izmijeniti odlukom Vlade.

(5) Ako operater ne izvrši prijenos emisijskih jedinica u Registru iz članka 47.e stavka 3. ovoga Zakona u propisanom roku Ministarstvo će narediti Agenciji za zaštitu okoliša da povuče emisijske jedinice s korisničkog računa operatera u Registru.

(6) Imena operatera koji su prekršili obvezu prijenosa emisijskih jedinica u Registru objavljuju se jednom godišnje na web stranici Ministarstva.

Članak 47.g

(1) Operater kojem je izdana dozvola iz članka 47.a stavka 1. ovoga Zakona, obvezan je pratiti emisije stakleničkih plinova i dostaviti provjereno izvješće Agenciji za zaštitu okoliša do 15. ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu.

(2) Podaci iz izvješća iz stavka 1. ovoga članka moraju se prethodno provjeriti. Provjeru obavlja pravna osoba koja je ovlaštena prema Zakonu o zaštiti okoliša za obavljanje stručnih poslova provjere proračuna stakleničkih plinova za potrebe sastavnica okoliša. Pravna osoba koja je izradila izvješće iz stavka 1. ovoga članka ne može raditi provjeru.

(3) Operateru čije provjereno izvješće nije ocijenjeno zadovoljavajuće sukladno propisanim mjerilima, nije dozvoljeno vršiti transakcije emisijskim jedinicama sve dok ne dostavi zadovoljavajuće izvješće.

(4) Obvezujuće upute o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova iz postrojenja iz članka 47.a stavka 1. ovoga Zakona Ministarstvo objavljuje na svojoj internet stranici u obliku priručnika.

Članak 47.h

(1) Način trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova propisuje Vlada.

(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka uređuje se način izdavanja i način izmjene dozvole za emisije stakleničkih plinova za postojeća i nova postrojenja, način i mjerila za raspodjelu emisijskih kvota, način izrade Plana raspodjele, način korištenja jedinica mehanizama čistog razvoja i mehanizma zajedničkih projekata, obveze operatera postrojenja koje svojom djelatnošću može prouzročiti emisije stakleničkih plinova, način praćenja i izvješćivanja o emisijama, mjerila za praćenje i provjeru podataka iz izvješća o emisijama, način provjere i osiguranja kvalitete podataka, način rada Registra, način naplate troškova Registra, način raspolaganja emisijskim jedinicama, način raspolaganja pričuvom emisijskih jedinica, pristup informacijama, način izvješćivanja Europskoj komisiji te način sudjelovanja javnosti.

Članak 29.

Članak 48. mijenja se i glasi:

(1) Fleksibilni mehanizmi Kyotskog protokola obuhvaćaju ulaganja kapitala u projektne aktivnosti odnosno programa namijenjenih smanjivanju emisija stakleničkih plinova, u svrhu pribavljanja jedinica smanjenja emisija odnosno ovjerenih smanjenja emisija kao nadopuna domaćim mjerama kojima se sprječavaju i smanjuju onečišćavanja koja utječu na promjenu klime.

(2) Projektne aktivnosti odnosno programi u okviru fleksibilnih mehanizama, njihovo vrednovanje i prihvatljivost ocjenjuje povjerenstvo koje imenuje ministar.

(3) Način provedbe postupka primjene fleksibilnih mehanizama Kyotskog protokola, sastav povjerenstva za ocjenjivanje projektnih aktivnosti odnosno programa te način izvješćivanja o njihovoj provedbi propisuje Vlada.

Članak 30.

Iza članka 51. dodaje se članak 51.a koji glasi:

„Članak 51.a

Fizičke osobe koje u svojstvu radnika kod pravne osobe iz članka 51. ovoga Zakona obavljaju djelatnosti praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija iz stacionarnih izvora dužne su položiti stručni ispit iz područja zaštite zraka prema Zakonu o zaštiti okoliša.“

Članak 31.

U članku 57. stavku 1. iza riječi „okoliša“ dodaju se riječi „koji se vodi prema Zakonu o zaštiti okoliša“.

U podstavku 11. riječ „katastra“ zamjenjuje se riječju „registra“.

U stavku 2. iza riječi „samouprave“ riječi „uredi državne uprave u županijama“ brišu se.

Stavci 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 32.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„(1) Ako se u provedbi upravnog nadzora, odnosno nadzoru koji provodi inspektor zaštite okoliša, utvrdi da su rješenjem nadziranog tijela, koje je konačno u upravnom postupku, povrijeđene materijalne odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju njega, Ministarstvo će takvo rješenje ukinuti po pravu nadzora.

(2) Ako se u provedbi upravnog nadzora, odnosno nadzoru koji provodi inspektor zaštite okoliša utvrdi da su dozvolom izdanom na temelju ovoga Zakona, koja je konačna u upravnom postupku, povrijeđene materijalne odredbe ovoga Zakona, Ministarstvo će tu dozvolu ukinuti po pravu nadzora.

(3) Ako se u provedbi nadzora utvrdi da su rješenjem inspektora zaštite okoliša koje je konačno u upravnom postupku povrijeđene odredbe ovoga Zakona, Ministarstvo će takvo rješenje poništiti po pravu nadzora.

(4) Rješenje o poništenju, odnosno ukidanju po pravu nadzora može se donijeti u roku od godine dana od dana konačnosti akta koji se ukida, odnosno poništava, a u koji rok se ne uračunava dostava rješenja.

(5) Nakon prve neuspješne dostave rješenja o poništenju odnosno ukidanju po pravu nadzora dozvole, odnosno rješenja iz stavka 1. ovoga članka, dostava se provodi stavljanjem tog rješenja na oglasnu ploču Ministarstva. Obavijest o tome ostavlja se na nekretnini na koju se odnosi rješenje o poništenju, odnosno ukidanju.

(6) Rješenje o poništenju, odnosno ukidanju po pravu nadzora u slučaju dostave iz stavka 5. ovoga članka smatra se dostavljenim danom stavljanja na oglasnu ploču.

(7) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se protiv njega može pokrenuti upravni spor.“

Članak 33.

Članak 64. mijenja se i glasi:

„Na inspekcijski nadzor koji se provodi po ovom Zakonu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 182., 183., 184., 185., 186., 187., 189., 192., 193., 194., 195., 211., 212., 221. i 223. Zakona o zaštiti okoliša (Narodne novine br.110/07).“

Članak 34.

U članku 67. stavku 2. podstavku 10. iza riječi „aktu o procjeni utjecaja na okoliš“ dodaju se riječi i „rješenju o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša“.

Članak 35.

Članak 68. mijenja se i glasi:

„U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor je ovlašten pregledati stacionarne izvore onečišćavanja zraka.“

Članak 36.

Članci 69. i 70. brišu se.

Članak 37.

Članak 72. mijenja se i glasi:

„U provedbi inspekcijskog nadzora, u slučaju povrede ovoga Zakona i/ili propisa donesenih na temelju njega, inspektor ima pravo i obvezu nadziranoj osobi rješenjem narediti mjere s rokom izvršenja i to:

- otklanjanje nedostataka,
- otklanjanje nezakornosti u postupanju,
- zabranu obavljanja radnji u proizvodnom postupku,
- zabranu uporabe postrojenja i uređaja,
- mjerenje emisije iz stacionarnih izvora,

- zabranu uporabe postrojenja i uređaja koji su prouzročili prekoračenje granične vrijednosti emisije,
- zabranu obavljanja djelatnosti praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak,
- zabranu obavljanja djelatnosti održavanja i popravka proizvoda koji sadrže kontrolirane i zamjenske tvari te prikupljanje, obnavljanje i uporabu uporabljenih kontroliranih i zamjenskih tvari ako nema dozvolu,
- zabranu transakcije emisijskim jedinicama stakleničkih plinova
- provedbu mjera zaštite zraka iz rješenja o procjeni utjecaja na okoliš i rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša
- provedbu mjera zaštite zraka iz Plana mjera kojeg je izdalo nadležno tijelo u jedinici lokalne samouprave,
- provedbu mjera zaštite zraka iz sanacijskog, odnosno cjelovitog sanacijskog programa,

te poduzimati i druge radnje u svrhu sprječavanja onečišćenja zraka protivno ovome Zakonu.“

Članak 38.

Iza članka 72. dodaje se članak 72.a koji glasi:

„Članak 72.a

(1) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem narediti otklanjanje nezakonitosti u postupanju u primjerenom roku ako utvrdi da:

- ne vodi i ne izrađuje propisane očevidnike, evidencije, bilance, odnosno ne donosi propisane planove i programe,
- ne izrađuje propisana izvješća, evidencije i obrasce,
- izvješća, evidencije, bilance, obrasce i podatke iz očevidnika ne dostavlja nadležnim tijelima,
- nije u Registar postrojenja prijavio postrojenje u kojem se koriste organska otapala ili proizvodi koji sadrže hlapive organske spojeve,
- nije otvorio korisnički račun u Registru stakleničkih plinova.

(2) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem narediti otklanjanje nedostataka ako utvrdi da dokumente iz stavka 1. podstavka 1., 2. i 3. ovoga članka ne vodi i ne izrađuje na propisani način.

(3) Ako nadzirana osoba ne izvrši rješenje kojim joj je naređena mjera otklanjanja nezakonitosti i nedostataka iz stavka 1. i 2. ovoga članka, inspektor će osobu prisiliti na izvršenje upravnom mjerom iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona.“

Članak 39.

U članku 75. stavku 1. dodaje se podstavak 3. koji glasi:

„- ako nije obavio povremena mjerenja u propisanim rokovima“.

Dosadašnji podstavci 3. i 4. postaju podstavci 4. i 5.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem narediti provedbu kontinuiranog mjerenja emisije iz stacionarnog izvora u primjerenom roku ako utvrdi da ih ne provodi ili ih ne provodi na propisani način.“

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ako nadzirana osoba ne postupi prema rješenju inspektora i ne izvrši naređene mjere iz stavka 1., stavka 2. i stavka 3. ovoga članka, na izvršenje će se prisiliti upravnom mjerom iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona. Ako nadzirana osoba i nakon izrečene upravne mjere ne postupi prema rješenju inspektora iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, rješenje će se izvršiti putem druge osobe na trošak i odgovornost izvršenika.“

Članak 40.

U članku 77. stavku 1. podstavku 1. iza riječi „iz“ dodaju se riječi „Plana mjera i“

Podstavak 2. mijenja se i glasi:

„- iz rješenja o procjeni utjecaja na okoliš, odnosno rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša ako ih ne provodi.“

Članak 41.

U članku 78. dosadašnji stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem zabraniti održavanje i popravak proizvoda koji sadrže kontrolirane i zamjenske tvari ako utvrdi da:

- nema dozvolu Ministarstva,
- ne ispunjava uvjete na osnovu kojih je dobila dozvolu Ministarstva, do ispunjavanja uvjeta,
- s kontroliranim i zamjenskim tvarima ne postupa na propisani način.

(3) Ako nadzirana osoba iz stavka 1. podstavka 2., i stavka 2. podstavka 2. i 3. ovoga članka ne postupi po rješenju, inspektor će predložiti Ministarstvu oduzimanje dozvole odnosno suglasnosti.“

Iza stavka 3 dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Inspektor će nadziranoj osobi rješenjem narediti otklanjanje nezakonitosti u postupanju ako utvrdi da:

- vlasnik i/ili korisnik uređaja koji sadrži kontrolirane i zamjenske tvari s tim tvarima ne postupa na propisani način,
- uvoznik, izvoznik i/ili osoba koja stavlja u promet kontrolirane i zamjenske tvari, ne radi na propisani način.

(5) Ako nadzirana osoba ne postupi prema rješenju inspektora iz stavka 4. ovoga članka na izvršenje će se prisiliti upravnom mjerom iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona.“

Članak 42.

Iza stavka članka 78. dodaje se članak 78.a koji glasi:

„Članak 78.a

(1) Inspektor će nadziranoj osobi operateru postrojenja rješenjem zabraniti transakcije emisijskim jedinicama stakleničkih plinova ako utvrdi da nema dozvolu Ministarstva.

(2) Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju inspektora, na izvršenje će se prisiliti upravnom mjerom iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona.“

Članak 43.

U članku 79. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ako nadzirana osoba ne postupi prema rješenju inspektora iz stavka 2. ovoga članka, rješenje će se izvršiti putem druge osobe na trošak i odgovornost izvršenika.“

Članak 44.

U članku 80. stavku 1. broj „77.“ zamjenjuje se brojem „78“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Način pečaćenja iz stavka 1. ovoga članka određen je Zakonom o zaštiti okoliša.“

Članak 45.

Članak 81. i 82. briše se.

Članak 46.

Članak 83. mijenja se i glasi:

„(1) Ako nadzirana osoba ne izvrši rješenjem naređenu mjeru iz članka 73., 75., 77. članka 78. stavka 4. i članka 78.a stavka 1. ovoga Zakona, inspektor će nadziranu osobu prisiliti na izvršenje novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 kuna za pravnu osobu i fizičku osobu obrtnika.

(2) Novčani iznos prisilne mjere iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se u korist Državnog proračuna u roku od trideset dana od dana utvrđenja da nije postupljeno prema naređenom u rješenju. Ako nadzirana osoba istekom roka od trideset dana ne dostavi inspektoru dokaz o uplati novčane kazne, naplati će se pristupiti prisilnim putem bez donošenja posebnog akta o izvršenju.“

Članak 47.

U članku 84. stavku 1. iza riječi „iz članka 75.“ dodaju se riječi „stavka 1. i 2. i članka 79. stavka 6.“, a riječ „izvršenje“ zamjenjuje s riječju „rješenje“.

Članak 48.

Članak 85. mijenja se i glasi:

(1) Protiv rješenja, zaključka o obustavi postupka izvršenja i zaključka o troškovima izvršenja koje je donio inspektor u područnoj jedinici može se u roku od petnaest dana od dana zaprimanja rješenja, odnosno zaključka izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) Ako inspektor u područnoj jedinici Ministarstva utvrdi da je žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe, a novim aktom nije zamijenio žalbom osporeni akt, dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od pet dana od dana primitka žalbe dostaviti žalbu sa spisom koji se odnosi na predmet u Ministarstvo na rješavanje.

(3) Žalba izjavljena protiv rješenja, odnosno zaključka iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa njihovo izvršenje.

(4) Žalbu iz stavka 3. ovoga članka rješava posebno povjerenstvo Ministarstva koje imenuje ministar prema Zakonu o zaštiti okoliša.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka protiv inspekcijskog rješenja, odnosno zaključka inspektora u Ministarstvu žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor, kojim se ne odgađa njegovo izvršenje.“

Članak 49.

Članak 86. mijenja se i glasi:

„(1) Ako se u inspekcijskom nadzoru utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon i/ili propis donesen na temelju njega, Ministarstvo će nadležnom tijelu podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu zbog prekršajnog ili kaznenog djela.

(2) Ako se u inspekcijskom nadzoru utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon i/ili propis donesen na temelju njega, inspektor ima pravo i obvezu poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje za koje je ovlašten na temelju ovoga Zakona i posebnog zakona.“

Članak 50.

U članku 87. stavku 1. podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- u okolini stacionarnog izvora ne obavlja mjerenja prema rješenju o procjeni utjecaja na okoliš ili rješenju o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša (članak 26. stavak 1.).“

Članak 51.

U članku 88. stavku 1. podstavak 2. briše se.

Dosadašnji podstavak 3. postaje podstavak 2. i tako redom do podstavka 8. koji postaje podstavak 7.

Iza podstavka 7. dodaju se podstavci 8. do 15. koji glase:

„- ne podnese pisani zahtjev za izdavanje dozvole za emisije stakleničkih plinova u propisanom roku (članak 47.a, stavak 3.),
- ne obavijesti Ministarstvo o planiranim promjenama (članak 47.b, stavak 1.),
- ne obavijesti Ministarstvo o promjeni osobe operatera (članak 47.b, stavak 1.),
- ne obavijesti Ministarstvo o prestanku rada postrojenja (članak 47.c, stavak 1.),
- ne otvori korisnički račun u Registru emisija stakleničkih plinova (članak 47.e, stavak 1.),
- ne provodi praćenje emisija stakleničkih plinova i ne dostavlja provjereno izvješće Agenciji za zaštitu okoliša do 15. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu (članak 47.g, stavak 1.),
- nema provjereno izvješće (članak 47.g, stavak 2.),
- nema provjereno izvješće, a provodi transakciju emisijskih jedinica (članak 47.g, stavak 3.),“

Dosadašnji podstavci 11., 12. i 13. postaju podstavci 16., 17. i 18.

Članak 52.

U članku 89. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- ne dostavlja podatke u registar Ministarstva na propisani način (članak 38. stavak 1.),
- ne dostavlja godišnje izvješće o emisijama onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora na propisani način (članak 38. stavak 1.),
- ne dostavlja podatke o kakvoći i količini proizvoda koji se stavljaju u promet na domaće tržište na propisani način (članak 38. stavak 2.),
- ne postupa s kontroliranim i zamjenskim tvarima na propisan način (članak 40. stavak 1.),
- ne postupa s proizvodima koji sadrže kontrolirane i zamjenske tvari ili su pomoću tih tvari proizvedeni na propisan način (članak 40. stavak 1.),
- ne osigura obuku zaposlenim radnicima prema programu stručnog usavršavanja (članak 40. stavak 3.),
- obavlja poslove održavanja i/ili popravka, isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže ili koriste kontrolirane i zamjenske tvari te prikupljanja, obnavljanja i uporabe uporabljenih kontroliranih i zamjenskih tvari a nema dozvolu Ministarstva (članak 40. stavak 4.).“

Članak 53.

Članak 90. briše se.

Članak 54.

Iza članka 92. dodaje se članak 92.a koji glasi:

„Članak 92.a

(1) Svako neispunjenje obveza određenih provedbenim propisima ovoga Zakona: onečišćivača, pravne osobe ovlaštene za obavljanje stručnih poslova praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak, pravne ili fizičke osobe obrtnika koja postupa s kontroliranim i/ili sa zamjenskim tvarima, kao i za neispunjenje propisanih obveza u utvrđenom roku i na propisani način smatrat će se prekršajem u smislu ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka onečišćivač pravna osoba onečišćivač, pravna osoba ovlaštena za obavljanje stručnih poslova praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak te pravna osoba koja postupa s kontroliranim i/ili sa zamjenskim tvarima kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 300.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 2. ovoga članka, novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 30.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i onečišćivač fizička osoba obrtnik te fizička osoba obrtnik koja postupa s kontroliranim tvarima i/ili sa zamjenskim tvarima novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 70.000,00 kn.“

Članak 55.

Riječi „tvari koje oštećuju ozonski sloj“ zamjenjuju se riječima „kontrolirane i zamjenske tvari“ u cijelom tekstu Zakona o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04, 110/07) u odgovarajućem padežu.

Članak 56.

Riječi „županijsko poglavarstvo“, „gradsko poglavarstvo“ i „općinsko poglavarstvo“ u cijelom tekstu Zakona o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04, 110/07) zamjenjuju se riječima „župan“, „gradonačelnik“ i „općinski načelnik“ u odgovarajućem padežu.

Članak 57.

Riječ „web stranice“ zamjenjuju se riječima „internet stranice“ u cijelom tekstu Zakona o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04, 110/07) u odgovarajućem padežu.

Članak 58.

Iza riječi „fizička osoba“ u cijelom tekstu Zakona o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04, 110/07) dodaje se u odgovarajućem padežu riječ „obrtnik“.

Članak 59.

Pravne osobe iz članka 54. stavka 1. Zakona o zaštiti zraka („Narodne novine“, broj 178/04, 110/07) mogu obavljati poslove praćenja kakvoće zraka i praćenje emisija i bez potvrde nacionalnog akreditacijskog tijela do 31. prosinca 2009.

Članak 60.

Obvezuje se Vlada da propise iz članka 47.h i 48. Zakona donese u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 61.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o zaštiti zraka.

Članak 62.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredbe članka 12. stavka 1. ovoga Zakona koji stupa na snagu 31. prosinca 2009. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Odredba ovoga članka usklađuje se sa Zakonom o zaštiti okoliša te se dosadašnji poslovi koje je obavljala državna uprava u županiji prenose na upravno tijelo u županiji nadležno za zaštitu okoliša.

Uz članak 2.

Odredba stavka 1. ovoga članka usklađuje se sa Zakonom o zaštiti okoliša te se dosadašnji poslovi koje je obavljala državna uprava u županiji prenose na upravno tijelo u županiji nadležno za zaštitu okoliša.

Stavcima 2. i 3. propisuje se mogućnost osnivanja stručnih povjerenstava za izradu nacionalnih planova, nacionalnih programa, nacionalnih izvješća i nacрта prijedloga provedbenih propisa.

Uz članak 3.

Odredbama ovoga članka dorađuju se značajni bitni pojmovi i dodaju novi koji se upotrebljavaju u ovom Zakonu, u cilju usklađivanja s direktivama EU iz područja zaštite klime. Pojam „operater“ je brisan jer je uređen Zakonom o zaštiti okoliša.

Uz članak 4.

Odredbom stavka 1. preciznije se definiraju pokretni izvori onečišćivanja zraka te se uvode necestovni pokretni strojevi.

Odredbom stavka 2. ovoga članka preciznije se definiraju stacionarni izvori na koje se ne odnose odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 5.

Propisuju se ciljevi Plana zaštite i poboljšanja kakvoće zraka.

Uz članak 6.

Odredbom ovoga članka daje se ovlast Vladi Republike Hrvatske za donošenje nacionalnih dokumenata zaštite zraka u cilju ispunjavanja obveza preuzetih međunarodnih ugovora i sporazuma.

Uz članak 7.

Odredbom ovoga članka prenosi se nadležnost s tijela državne uprave u županiji na upravno tijelo u županiji te se detaljnije propisuje sadržaj Programa zaštite i poboljšanja kakvoće zraka kojeg donosi gradsko odnosno općinsko vijeće.

Uz članak 8.

Odredbom ovog članka izvješće o Programu zaštite i poboljšanje kakvoće zraka podnosi se općinskom poglavarstvu.

Uz članak 9.

Odredbom ovog članka dopunjuje se članak 14. Zakona o zaštiti zraka pri čemu se propisuje obveza javnog objavljivanja akcijskog plana i nacionalnog programa.

Uz članak 10.

Odredbama ovog članka dopunjuje se članak 17. Zakona o zaštiti zraka glede dostupnosti podataka o onečišćavanju zraka na teritoriju Države i daje rok za ocjenjivanje onečišćenosti zraka.

Uz članak 11.

Odredbom ovoga članka detaljnije se uređuje područje kategorija kakvoće zraka na način da se kakvoća zraka kategorizira sukladno propisanim dugoročnim ciljevima i ciljnim vrijednostima za ozon. Stavkom 2. propisuje se obveza određivanja kategorije kakvoće zraka za svaku onečišćujuću tvar posebno.

Stavkom 3. propisuje se da Vlada donosi odluku o određivanju područja i naseljenih područja i njihovo razvrstavanje.

Stavcima 4. i 5. određuje se rok utvrđivanja kategorije kakvoće zraka te se obvezuje Agencija za zaštitu okoliša za izradu godišnjeg izvješća o praćenju kakvoće zraka na području Države s popisom kategorija.

Uz članak 12.

Određuje se nadležnost Državnog hidrometeorološkog zavoda za obavljanje svih aktivnosti praćenja kakvoće zraka u državnoj mreži. Nadzor nad tim aktivnostima provodi Ministarstvo.

Uz članak 13.

Odredba ovog članka usklađuje se sa odredbama Zakona o zaštiti okoliša kojim se propisuje donošenje rješenja o objedinjenim uvjetima zaštite okoliša.

Uz članak 14.

Obvezuje se Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, odnosno grada i općine da na zahtjev inspekcije zaštite okoliša u roku tri dana mora donijeti odluku o mjerenjima posebne namjene te ako se ne donese odluka daje se ovlast Ministarstvu da osigura mjerenja ili procjenu razine onečišćenosti zraka.

Uz članak 15. do 17.

Odredbom članka 15. i 16. uređuje se postupanje vezano na propisane koncentracije ozona u zraku sukladno direktivi EU 2002/3/EZ o ozonu u vanjskom zraku.

Odredbom članka 17. dorađuje se odredba članka 33. te sukladno Zakonu o zaštiti okoliša dosadašnji naziv „katastar“ zamjenjuje se riječju „Registar“ prema Uredbi 166/2006/EZ u uspostavljanju Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari.

Uz članak 18.

Odredba ovoga članka usklađuje se sa Zakonom o zaštiti okoliša na način da se primjenjuju mjere za sprječavanje onečišćavanja zraka za postrojenja koja podliježu procjeni utjecaja na okoliš ili za koje se utvrđuju objedinjeni uvjeti zaštite okoliša. Stacionarni izvori koji ne podliježu procjeni utjecaja na okoliš određuju se u postupku izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti prema posebnom propisu. Za ta postrojenja potrebno je izraditi elaborat zaštite okoliša.

Uz članak 19.

Članak 38. Zakona dorađuje se provedbeni propis kojim se pobliže uređuju granične vrijednosti emisija onečišćujućih tvari u zrak i kakvoća proizvoda te se pobliže uređuje praćenje emisija i druge obveze sukladno EU direktivama.

Uz članak 20.

Usklađivanje s odredbom članka 9.a ovoga Zakona.

Uz članak 21.

Dorađuje se članak 40. Zakona o zaštiti zraka tako što se propisuje obveza utvrđivanja uvjeta i za pravne osobe koje obavljaju djelatnost prikupljanja, obnavljanja i uporabe kontroliranih i zamjenskih tvari kao i nadležnost Ministarstva za izdavanje dozvole za obavljanje ove djelatnosti.

Uz članak 22.

U članku 41. briše se obveza donošenja strožih graničnih vrijednosti emisija za stacionarni izvor za koji je procjena utjecaja na okoliš određena prostornim planom županije odnosno grada Zagreba, sukladno Zakonu o zaštiti okoliša.

Uz članak 23.

Ispravlja se nomotehnička pogreška.

Uz članak 24.

Iza članka 45. Zakona dodaje se novi članak 45.a kojim se propisuje postupanje u slučaju prekograničnog prijenosa onečišćujućih tvari iz druge države na teritorij Republike Hrvatske.

Uz članak 25.

Odredbom ovoga članka mijenja se članak 46. Zakona. Propisuje se način praćenja emisija stakleničkih plinova, Plan raspodjele emisijskih kvota stakleničkih plinova primjenom fleksibilnih mehanizama Kyotskog protokola te drugih mjera koje doprinose zaštiti klime.

Uz članak 26.

Iza članka 46. Zakona dodaje se novi članak 46a kojim se propisuje što obuhvaća praćenje emisije stakleničkih plinova, te da popis stakleničkih plinova i način praćenja emisija, rokove za izradu izvješća i način izrade inventara stakleničkih plinova propisuje Vlada.

Uz članak 27.

Odredbom ovoga članka mijenja se članak 47. Zakona. Člankom se propisuje sadržaj Plana raspodjele emisijskih kvota, razdoblje za koje se donosi, rok donošenja, obveza tijela koje ga izrađuju te ovlast Vlade da ga donese i objavi.

Uz članak 28.

Odredbom ovoga članka propisuje se dodavanje novih članaka 47.a, 47.b, 47.c, 47.d, 47.e, 47.f, 47.g i 47.h.

Člankom 47.a propisuje se obveza pribavljanja dozvole, koju izdaje Ministarstvo, za operatere postrojenja koje ispušta emisije stakleničkih plinova te rok do kojeg se mora podnijeti zahtjev.

Člankom 47.b i c. propisuje se obveza operateru da obavijesti Ministarstvo o svim promjenama tehničko-tehnoloških karakteristika postrojenja, proširenjima postrojenja, promjeni operatera, prestanku rada postrojenja, što može utjecati na izmjenu dozvole.

Člankom 47.d propisuje se uspostava i vođenje Registra emisija stakleničkih plinova pri Agenciji za zaštitu okoliša, dostupnost javnosti podataka iz registra te obveza Ministarstva da objavi obvezujuće upute o funkcioniranju registra u obliku priručnika na svojoj internet stranici.

Člankom 47.e propisuje se obveza operateru otvaranje korisničkog računa u registru, plaćanje naknade za troškove tog računa Agenciji te ovlast Ministra da odredi visinu naknade. Također se propisuje obveza operateru da izvrši prijenos emisijskih jedinica u Registru do 30. travnja tekuće godine u iznosu koji odgovara ukupnoj emisiji iz postrojenja u prethodnoj godini.

Člankom 47.f propisana je obveza operatera na plaćanje iznosa od 750 kuna Fondu za svaku tonu CO₂ ekvivalent prekomjerne emisije koju postrojenje ispusti u prethodnoj godini, a za koju nije izvršio prijenos emisijskih jedinica u Registru do 30. travnja tekuće godine. Također se propisuje kako plaćanje gore navedenog iznosa ne oslobađa operatera obveze

prijenosa emisijskih jedinica za prekomjerne emisije u narednoj godini. Istim člankom propisana je ovlast Vlade na izmjenu navedenog novčanog iznosa te obveza Ministarstva da jednom godišnje objavi imena operatera koji su prekršili svoje obveze prijenoa emisijskih jedinica u Registru na internet stranici Ministarstva.

Člankom 47.g propisuje se obveza operatera na praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova, dostava provjerenog izvješća Agenciji do 15. ožujka tekuće godine, provjera izvješća od strane pravnih osoba ovlaštenih prema Zakonu o zaštiti okoliša, zabrana transakcija emisijskim jedinicama operaterima koji nisu dostavili zadovoljavajuće izvješće te obveza Ministarstva na objavljivanje obvezujućih uputa o praćenju i izvješćivanju o emisijama na svojoj internet stranici u obliku priručnika. Daje ovlast Ministarstvu da naredi Agenciji da povuče emisijske jedinice s korisničkog računa operatera u slučaju da nije prenio emisijske jedinice u propisanom roku.

Člankom 47.h daje se ovlast Vladi da Uredbom detaljnije razradi elemente ovog poglavlja Zakona.

Uz članak 29.

Odredbom ovoga članka mijenja se članak 48. Zakona. Propisuje se provedba projektnih aktivnosti u okviru fleksibilnih mehanizama Kyotskog protokola, daje se ovlast ministrici da imenuje povjerenstvo za vrednovanje projektnih aktivnosti te ovlast Vlade da Uredbom propiše postupak primjene fleksibilnih mehanizama.

Uz članak 30.

Usklađivanje sa Zakonom o zaštiti okoliša u vezi s obvezom polaganja stručnog ispita iz područja zaštite zraka za radnike kod pravnih osoba koje obavljaju djelatnost praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija iz stacionarnih izvora.

Uz članak 31.

Dorađuje se članak 57. Zakona o informacijskom sustavu o kakvoći zraka.

Uz članak 32. do 49.

Ovim člancima određuje se upravni i inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te usklađuje sa odredbama Zakona o zaštiti okoliša.

Uz članak 50. do 54.

Ovim se člancima propisjuju prekršaji i kazne za učinjene prekršaje.

Uz članak 59.

Produžuje se rok za akreditaciju pravnih osobama obzirom na dužinu akreditacijskog postupka.

Uz članak 60.

Odredbom ovih članaka propisuje se rok u kojem se moraju donijeti provedbeni propisi iz članka 47.h i 29. ovoga Zakona.

Uz članak 61.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o zaštiti zraka.

Uz članak 62.

Odredbom ovoga članka određuje se stupanje na snagu ovoga Zakona te odredbe članka 12. stavka 1.

ČLANCI ZAKONA O ZAŠTITI ZRAKA («Narodne novine» 178/04) KOJI SE MIJENJAJU

Članak 5.

(1) Učinkovitost zaštite i poboljšanja kakvoće zraka osiguravaju Hrvatski sabor (u daljnjem tekstu: Sabor) i Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) te predstavnička i izvršna tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave unutar svoje i ovim Zakonom određene nadležnosti.

(2) Upravne i stručne poslove zaštite i poboljšanja kakvoće zraka te provedbu mjera zaštite i poboljšanja kakvoće zraka provode i osiguravaju središnja tijela državne uprave, uredi državne uprave u županijama, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave nadležne za obavljanje poslova zaštite okoliša te druge pravne osobe koje imaju javne ovlasti.

(3) Praćenje kakvoće zraka i praćenje emisija u zrak obavljaju pravne osobe registrirane za ovu djelatnost.

(4) Građani, ili kao pojedinci ili organizirani radi zaštite zraka u strukovne udruge i udruge za zaštitu zraka, pridonose ostvarivanju ciljeva zaštite i poboljšanja kakvoće zraka i provedbu učinkovite zaštite i poboljšanja kakvoće zraka.

Članak 6.

Način rada u tijelima državne uprave u županiji, tijelima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti u vezi s provedbom ovoga Zakona propisuje ministar nadležan za poslove zaštite okoliša (u daljnjem tekstu: ministar) naputkom. Naputak se objavljuje u »Narodnim novinama«.

Članak 7.

U smislu ovoga Zakona razumijeva se:

1. *zrak*: zrak troposfere na otvorenom prostoru, izuzevši zrak na mjestu rada,
2. *onečišćujuća tvar*: svaka tvar ispuštena/unesena u zrak izravnim i neizravnim ljudskim djelovanjem koja bi mogla nepovoljno utjecati na ljudsko zdravlje, kakvoću življenja i/ili na kakvoću okoliša u cjelini,
3. *razina onečišćenosti*: koncentracija onečišćujuće tvari u zraku ili njeno taloženje na površine u određenom vremenu,
4. *kakvoća zraka*: svojstvo zraka kojim se iskazuje značajnost u njemu postojećih razina onečišćenosti,
5. *onečišćeni zrak*: zrak čija je kakvoća takva da može narušiti zdravlje, kakvoću življenja i/ili štetno utjecati na bilo koju sastavnicu okoliša,
6. *granična vrijednost (GV)*: granična razina onečišćenosti ispod koje, na temelju znanstvenih spoznaja, ne postoji, ili je najmanji mogući, rizik štetnih učinaka na ljudsko zdravlje i/ili okoliš u cjelini i jednom kada je postignuta ne smije se prekoračiti,
7. *ciljna vrijednost*: razina onečišćenosti postavljena s ciljem dugoročnog otklanjanja mogućnosti štetnih učinaka na ljudsko zdravlje i/ili okoliš u cjelini i koju, gdje je to moguće, treba postići u utvrđenom roku,
8. *kritična razina*: razina onečišćenosti čije prekoračenje predstavlja opasnost za ljudsko zdravlje pri kratkotrajnoj izloženosti, pri čijoj se pojavi žurno moraju poduzeti odgovarajuće propisane mjere,
9. *granica tolerancije*: postotak granične vrijednosti za koji ona može biti prekoračena pod za to propisanim uvjetima,
10. *tolerantna vrijednost (TV)*: granična vrijednost uvećana za granicu tolerancije,
11. *ocjenjivanje*: mjerodavna metoda koja se koristi za mjerenje ili procjenjivanje

(izračunavanje, predviđanje) razina onečišćenosti,

12. *gornja granica procjenjivanja*: propisana razina onečišćenosti ispod koje se ocjenjivanje onečišćenosti može obavljati kombinacijom mjerenja i metoda procjene na temelju standardiziranih matematičkih modela i/ili drugih mjerodavnih metoda procjene,

13. *donja granica procjenjivanja*: propisana razina onečišćenosti ispod koje se ocjenjivanje onečišćenosti može obavljati samo pomoću metoda procjene na temelju standardiziranih matematičkih modela i/ili drugih mjerodavnih metoda procjene,

14. *emisija*: ispuštanje/unošenje onečišćujućih tvari u zrak,

15. *granična vrijednost emisije*: najveća dopuštena emisija, izražena ili koncentracijom onečišćujućih tvari u ispušnim plinovima i/ili količinom ispuštanja/unošenja onečišćujućih tvari u određenom vremenu,

16. *praćenje emisije*: mjerenje i/ili procjenjivanje emisije onečišćujućih tvari iz izvora onečišćivanja zraka,

17. *emisijski podatak*: vrijednost svake izmjerene, izračunate ili procijenjene veličine koja se koristi za određivanje emisije,

18. *emisijska kvota*: ukupna dopuštena godišnja količina emisije (izražava se u jedinicama mase u određenom vremenu) iz jednog ili više izvora zajedno, odnosno s određenog područja i/ili na teritoriju Države,

19. *staklenički plinovi*: plinoviti sastojci atmosfere koji se, prema Okvirnoj konvenciji Ujedinjenih naroda o promjeni klime, nadziru,

20. *registar emisija stakleničkih plinova*: standardizirana i informatizirana središnja baza podataka, koju sačinjavaju podaci o emisijama stakleničkih plinova i njihovim emisijskim kvotama,

21. *tvari koje oštećuju ozonski sloj*: tvari koje se, prema Montrealskom protokolu o tvarima koje oštećuju ozonski sloj, nadziru,

22. *onečišćivač*: pravna ili fizička osoba čije djelovanje izravno ili neizravno onečišćuje zrak,

23. *upravitelj (operator)*: osoba koja upravlja stacionarnim izvorom ili nadzire njegov rad,

24. *praćenje kakvoće zraka*: sustavno mjerenje i/ili procjenjivanje razine onečišćenosti prema prostornom i vremenskom rasporedu,

25. *podatak kakvoće zraka*: vrijednost svake izmjerene, izračunate ili procijenjene veličine koja se koristi za određivanje kakvoće zraka,

26. *sanacijski program*: skup mjera za poboljšanje kakvoće zraka nekog područja,

27. *najbolja raspoloživa tehnika*: najučinkovitiji i najnapredniji razvojni stupanj djelatnosti i s njome povezanih načina proizvodnje, uz gospodarski i tehnički održive uvjete, uzimajući u obzir i troškove i prednosti, koji u pravilu može biti primjerena osnova za određivanje graničnih vrijednosti emisija, s ciljem sprječavanja i smanjivanja emisija u zrak,

28. *upravljanje kakvoćom zraka*: osiguravanje izvršenja mjera kojima se provodi strategija sprječavanja i smanjivanja onečišćivanja zraka na svim razinama, tako da se time ne ometa uravnoteženi razvoj,

29. *područje*: jedan od razgraničenih dijelova teritorija Države, od ostalih takvih dijelova, koji predstavlja funkcionalnu cjelinu s obzirom na praćenje, zaštitu i poboljšanje kakvoće zraka te upravljanje kakvoćom zraka,

30. *naseljeno područje*: područje s više od 250 000 stanovnika, ili područje s manje od 250 000 stanovnika, a gustoća je stanovništva veća od prosječne u Republici Hrvatskoj te je nužna ocjena i upravljanje kakvoćom zraka.

Članak 8.

(1) Izvori su onečišćivanja zraka stacionarni i pokretni emisijski izvori.

(2) Stacionarni izvori jesu:

- točkasti: kod kojih se onečišćujuće tvari ispuštaju u zrak kroz za to oblikovane ispuste (postrojenja, tehnološki procesi, industrijski pogoni, uređaji i građevine i sl.),
- difuzni: kod kojih se onečišćujuće tvari unose u zrak bez određena ispusta/dimnjaka (uređaji, površine i druga mjesta).

(3) Pokretni izvori jesu prijevozna sredstva koja ispuštaju onečišćujuće tvari u zrak: motorna vozila, lokomotive, plovni objekti, zrakoplovi.

(4) Izvori iz stavka 1. ovoga članka moraju biti izgrađeni i/ili proizvedeni, opremljeni, rabljeni i održavani tako da ne ispuštaju u zrak onečišćujuće tvari iznad graničnih vrijednosti emisije odnosno da ne ispuštaju/unose u zrak onečišćujuće tvari u količinama koje mogu ugroziti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i okoliš.

(5) Granične vrijednosti emisija iz pokretnih izvora propisuju se posebnim propisom.

Članak 9.

(1) Plan zaštite i poboljšanja kakvoće zraka (u daljnjem tekstu: Plan) provedbeni je dokument strategije zaštite zraka koja je sastavni dio Strategije zaštite okoliša i sadrži:

- načela i mjerila za određivanje ciljeva i prioriteta,
- ocjenu stanja kakvoće zraka,
- prioritetne mjere i aktivnosti,
- preventivne mjere za očuvanje kakvoće zraka,
- kratkoročne mjere, kada postoji rizik od prekoračivanja kritičnih razina,
- kratkoročne mjere, kada postoji rizik od prekoračivanja tolerantnih vrijednosti, u cilju postizanja graničnih vrijednosti u zadanom roku,
- mjere za postizanje graničnih vrijednosti u zadanom roku ako su prekoračene,
- mjere za smanjivanje emisija onečišćujućih tvari i stakleničkih plinova po djelatnostima,
- mjere za postupno ukidanje tvari koje oštećuju ozonski sloj,
- mjere za smanjivanje emisija postojećih organskih onečišćivala i teških metala,
- mjere za poticanje porasta energetske učinkovitosti i uporabu obnovljive energije,
- mjere za smanjivanje ukupnih emisija iz prometa,
- mjere za smanjivanje nepovoljnih učinaka zakiseljavanja, eutrofikacije i fotokemijskog onečišćenja,
- način provedbe mjera,
- redoslijed ostvarivanja mjera,
- rok izvršavanja mjera,
- obveznike provedbe mjera,
- međunarodne obveze Države,
- procjenu sredstava za provedbu Plana,
- analizu troškova i time stvorene koristi poboljšanja kakvoće zraka.

(2) Nositelj izrade Plana iz stavka 1. ovoga članka je ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) u suradnji sa središnjim tijelima državne uprave nadležnim za područja: zdravlja, industrije, energetike, poljoprivrede, šumarstva, znanosti, voda, mora, prometa, turizma, praćenja meteoroloških uvjeta i dr.

(3) Plan donosi Vlada za razdoblje od četiri godine.

(4) Plan se objavljuje u »Narodnim novinama«.

Članak 10.

(1) Skupština županije, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donosi Program zaštite i poboljšanja kakvoće zraka (u daljnjem tekstu: Program) koji je sastavni dio programa zaštite okoliša za područje županije odnosno, Grada Zagreba.

(2) Gradsko, odnosno općinsko vijeće donosi Program iz stavka 1. ovoga članka za

područje grada odnosno općine u kojem je razina onečišćenosti zraka iznad tolerantnih vrijednosti (TV).

(3) Ured državne uprave u županiji nadležan za zaštitu okoliša daje prethodnu suglasnost na Program iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Program iz stavka 1. i 2. ovoga članka donosi se za razdoblje od četiri godine.

Članak 12.

(1) O provedbi Programa iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona upravni odjel županije, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za zaštitu okoliša izrađuje izvješće za razdoblje od dvije godine i podnosi ga poglavarstvu županije, odnosno Gradskom poglavarstvu Grada Zagreba.

(2) O provedbi Programa iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona upravni odjel grada odnosno općine nadležan za zaštitu okoliša izrađuje godišnje izvješće i podnosi ga gradskom poglavarstvu odnosno općinskom vijeću.

(3) Izvješće iz stavka 1. i 2. ovoga članka izrađuje se sukladno Izvješću iz članka 11. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 14.

(1) Nacrt Plana i Izvješća iz članka 9. i 11. ovoga Zakona mora biti javno objavljen, radi pribavljanja mišljenja, prijedloga i primjedbi javnosti.

(2) Posredstvom medija Ministarstvo izvješćuje javnost o mjestu na kojem su nacrt Plana i Izvješća dostupni, te načinu i vremenu iznošenja mišljenja, prijedloga i primjedbi.

(3) Rok u kojem javnost može iznositi primjedbe, prijedloge i mišljenja ne može biti kraći od 30 dana od dana objave.

(4) Ministarstvo razmatra mišljenja, prijedloge i primjedbe javnosti te ocjenjuje i odlučuje o njihovoj opravdanosti.

(5) Odredbe stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se odgovarajuće i na donošenje Programa i Izvješća županije, Grada Zagreba, grada i općine.

Članak 17.

(1) Ocjenjivanje onečišćenosti zraka obvezno je na cijelom teritoriju Države.

(2) U područjima u kojima razina onečišćenosti ne prekoračuje gornju granicu procjenjivanja, razina onečišćenosti se ocjenjuje primjenom kombinacije mjerenja i metoda matematičkog modeliranja i/ili drugih metoda procjene u skladu s općeprihvaćenom praksom u svijetu.

(3) U područjima u kojima razina onečišćenosti ne prekoračuje donju granicu procjenjivanja, razina onečišćenosti se ocjenjuje primjenom metoda matematičkog modeliranja i/ili drugih metoda procjene u skladu s općeprihvaćenom praksom u svijetu.

(4) U područjima kojima razina onečišćenosti prekoračuje graničnu vrijednost ili tolerantnu vrijednost, ocjenjivanje razine onečišćenosti provodi se mjerenjem.

(5) U naseljenim područjima ocjenjivanje razine onečišćenosti provodi se mjerenjem.

(6) U naseljenim područjima u kojima se pojavljuju kritične razine, ocjenjivanje razine onečišćenosti provodi se mjerenjem.

(7) Ocjenjivanje onečišćenosti zraka osigurava Ministarstvo.

Članak 18.

(1) Prema razinama onečišćenosti, s obzirom na propisane granične vrijednosti i tolerantne vrijednosti, utvrđuju se sljedeće kategorije kakvoće zraka:

– prva kategorija kakvoće zraka – čist ili neznatno onečišćen zrak: nisu prekoračene granične vrijednosti (GV) niti za jednu onečišćujuću tvar,

– druga kategorija kakvoće zraka – umjereno onečišćen zrak: prekoračene su granične

vrijednosti (*GV*) za jednu ili više onečišćujućih tvari, a nisu prekoračene tolerantne vrijednosti (*TV*) niti za jednu onečišćujuću tvar,

– treća kategorija kakvoće zraka – prekomjerno onečišćen zrak: prekoračene su tolerantne vrijednosti (*TV*) za jednu ili više onečišćujućih tvari.

(2) Razgraničavanje teritorija Države na područja i njihovo razvrstavanje prema kategorijama kakvoće zraka određuje Vlada.

(3) Kategorije kakvoće zraka utvrđuju se jedanput godišnje za proteklu kalendarsku godinu. Popis kategorija kakvoće zraka na teritoriju Države donosi ministar i objavljuje ih se na web stranici Ministarstva i u »Narodnim novinama«.

Članak 23.

Ministarstvo obavlja koordinaciju svih aktivnosti državne mreže i surađuje s drugim tijelima državne uprave koja na temelju posebnih propisa sudjeluju u praćenju kakvoće zraka, posebice s tijelima nadležnim za zaštitu zdravlja ljudi, zaštitu prirode, praćenja meteoroloških uvjeta te s jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Članak 26.

(1) U okolici izvora onečišćivanja zraka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona onečišćivač mora obavljati praćenje kakvoće zraka određeno u aktu o procjeni utjecaja na okoliš i/ili dozvoli izdanoj prema posebnom propisu.

(2) Ako za određeni zahvat nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš, praćenje kakvoće zraka provodi se sukladno dozvoli izdanoj prema posebnom propisu.

(3) Financiranje praćenja kakvoće zraka iz stavka 1. ovoga članka osigurava onečišćivač.

(4) Onečišćivač je dužan podatke kakvoće zraka iz stavka 1. i 2. ovoga članka dostaviti upravnom odjelu županije odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za poslove zaštite okoliša do 31. ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu.

Članak 27.

(1) U slučajevima kada postoji osnovana sumnja da je došlo do onečišćenosti zraka čija je kakvoća takva da može narušiti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i/ili štetno utjecati na bilo koju sastavnicu okoliša, moraju se obaviti mjerenja posebne namjene.

(2) Gradsko poglavarstvo Grada Zagreba, odnosno grada i općine utvrđuje opravdanost osnovane sumnje iz stavka 1. ovoga članka i donosi odluku o mjerenjima posebne namjene sa sadržajem i razdobljem mjerenja.

(3) Ako se mjerenjem utvrdi prekomjerna onečišćenost zraka, a onečišćivač je poznat, troškove mjerenja snosi onečišćivač.

(4) Ako se mjerenjem utvrdi da nije došlo do prekomjerne onečišćenosti ili je došlo do prekomjerne onečišćenosti, a onečišćivač nije poznat, troškove snosi jedinica lokalne samouprave čije je poglavarstvo donijelo odluku iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 30.

(1) Granične vrijednosti (*GV*) za pojedine onečišćujuće tvari u zraku propisuje Vlada.

(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o svojstvima onečišćujuće tvari, propisuju se i gornje granice procjenjivanja, donje granice procjenjivanja, granice tolerancije odnosno tolerantne vrijednosti (*TV*), ciljne vrijednosti, osnovne sastavnice navedenih vrijednosti, kritične razine i posebne mjere zaštite zdravlja ljudi koje se pri njihovoj pojavi moraju poduzeti, te rokovi za postupno smanjivanje granica tolerancije.

Članak 32.

(1) Ako se na određenom području izmjere/utvrde kritične razine, poglavarstvo Grada Zagreba, grada i općine naredit će primjenu posebnih mjera zaštite zdravlja ljudi i način njihova provođenja.

(2) Posebne mjere zaštite zdravlja ljudi iz stavka 1. ovoga članka podrazumijevaju i mjere koje se odnose na pokretne izvore.

(3) O pojavi kritičnih razina obvezno se obavješćuje javnost posredstvom medija.

Članak 33.

(1) Onečišćivači, vlasnici i/ili korisnici izvora onečišćivanja iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona, dužni su:

– podatke o stacionarnom izvoru, svakoj njegovoj promjeni (rekonstrukciji) i o upravitelju dostaviti uredu državne uprave u županiji odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba nadležnom za zaštitu okoliša,

– osigurati redovito praćenje emisije i o tome voditi evidenciju,

– osigurati obavljanje mjerenja emisije onečišćujućih tvari iz stacionarnog izvora,

– voditi evidenciju o obavljenim mjerenjima s podacima o mjernim mjestima i rezultatima mjerenja te o učestalosti mjerenja emisija,

– voditi evidenciju o upotrijebljenom gorivu i otpadu kod procesa suspaljivanja,

– voditi evidenciju o radu uređaja za smanjivanje emisija.

(2) Podaci iz stavka 1. podstavka 2. – 6. ovoga članka dostavljaju se u Katastar onečišćivanja okoliša.

(3) Za izvore onečišćivanja zraka iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona podaci o izvorima emisije vode se na način propisan za prijevozna sredstva, u skladu s posebnim propisom.

Članak 37.

Sprječavanje i smanjivanje onečišćivanja zraka provodi se:

– usklađivanjem dokumenata prostornog uređenja s programima zaštite i poboljšanja kakvoće zraka, odnosno cjelovitim planiranjem,

– propisivanjem graničnih vrijednosti emisija iz stacionarnih izvora i graničnih vrijednosti u vezi sa sastavom određenih proizvoda i/ili drugih značajki kakvoće proizvoda,

– primjenom mjera zaštite zraka utvrđenih u aktu o procjeni utjecaja na okoliš ili dozvoli izdanoj po posebnom propisu za određeni zahvat, pri projektiranju, gradnji i uporabi izvora onečišćivanja zraka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona,

– primjenom mjera zaštite zraka utvrđenih u dozvoli izdanoj prema posebnom propisu ako za određeni zahvat nije propisana obveza procjene utjecaja na okoliš,

– propisivanjem emisijskih kvota za pojedine onečišćujuće tvari,

– raspodjelom emisijskih kvota stakleničkih plinova,

– poticanjem primjene čistijih tehnologija i obnovljivih izvora energije,

– poticanjem uvođenja mjera energetske učinkovitosti,

– postupnim smanjivanjem potrošnje tvari koje oštećuju ozonski sloj,

– provedbom mjera iz sanacijskih programa za pojedine izvore ili područja.

Članak 38.

(1) Granične vrijednosti emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona te učestalost mjerenja emisije propisuje Vlada.

(2) Granične vrijednosti sastavnica i/ili drugih značajki kakvoće proizvoda, način utvrđivanja kakvoće proizvoda te način dokazivanja sukladnosti propisuje Vlada.

(3) U propisu iz stavka 1. i 2. ovoga članka Vlada može odrediti za postojeće izvore razinu dopuštenog prekoračenja propisanih graničnih vrijednosti za određeno razdoblje.

Članak 39.

(1) Emisijske kvote za pojedine onečišćujuće tvari koje uzrokuju nepovoljne učinke zakiseljivanja, eutrofikacije i fotokemijskog onečišćenja, na teritoriju Države određuju se prema Planu iz članka 9. ovoga Zakona.

(2) Onečišćujuće tvari iz stavka 1. ovoga članka, njihovu emisijsku kvotu za određeno razdoblje i način izračivanja godišnjih proračuna emisija propisuje Vlada.

Članak 40.

(1) Postupno smanjivanje potrošnje tvari koje oštećuju ozonski sloj, postupanje s tim tvarima, postupanje s proizvodima koji sadrže te tvari ili su pomoću tih tvari proizvedeni, postupanje s tim tvarima nakon prestanka uporabe proizvoda koji ih sadrži, način prikupljanja, uporabe i trajnog zbrinjavanja tih tvari, način obračuna troškova uporabe tih tvari i način označivanja proizvoda koji sadrže ove tvari propisuje Vlada.

(2) Propisom iz stavka 1. ovoga članka određuju se uvjeti koje moraju udovoljavati pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost održavanja i/ili popravka te isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže tvari koje oštećuju ozonski sloj.

(3) Pravna i fizička osoba koja obavlja djelatnost održavanja i/ili popravka te isključivanja iz uporabe proizvoda iz stavka 2. ovoga članka mora osigurati obuku uposlenih radnika prema programu stručnog usavršavanja koji propisuje ministar u suradnji s ministrom nadležnim za obrazovanje.

(4) Dozvolu za obavljanje djelatnosti održavanja i/ili popravka te isključivanja iz uporabe proizvoda iz stavka 2. ovoga članka izdaje Ministarstvo.

(5) Protiv upravnog akta iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 41.

(1) Predstavničko tijelo županije, odnosno Grada Zagreba može na svom području donijeti strože granične vrijednosti emisija od propisanih u članku 38. stavku 1. ovoga Zakona:

- za stacionarni izvor za koji je procjena utjecaja na okoliš određena prostornim planom županije odnosno grada Zagreba, sukladno Zakonu o zaštiti okoliša,
- za slučajeve iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka donosi se uz prethodnu suglasnost Vlade.

Članak 45.

(1) Za područje u kojem je treća kategorija kakvoće zraka posljedica emisija skupnih izvora (kao što su promet, kućna ložišta i slično) izrađuje se cjeloviti sanacijski program. Izradu i provedbu cjelovitoga sanacijskog programa, te redosljed i prioritet u njegovoj provedbi, određuje Gradska skupština grada Zagreba, gradsko, odnosno općinsko vijeće.

(2) Sredstva za provođenje sanacijskog programa iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se iz proračuna jedinice lokalne samouprave.

Članak 46.

(1) Sprječavanje i smanjivanje onečišćivanja koja utječu na promjenu klime uređuje se praćenjem emisija stakleničkih plinova, Planom raspodjele emisijskih kvota stakleničkih plinova, dozvolom trgovanja pravima na emisije stakleničkih plinova i zajedničkim ulaganjima u mjere smanjivanja emisija stakleničkih plinova (u daljnjem tekstu: mjere zajedničkog

ulaganja).

(2) Plan raspodjele emisijskih kvota mora se temeljiti na Planu i Strategiji energetskog razvoja primjenom najboljih raspoloživih tehnika.

(3) Za provedbu Plana raspodjele emisijskih kvota, trgovanja emisijama i mjera zajedničkog ulaganja uspostavlja se registar emisija stakleničkih plinova koji vodi Agencija zaštite okoliša.

(4) Podaci iz registra emisija stakleničkih plinova dostupni su javnosti.

(5) Stakleničke plinove iz stavka 1. ovoga članka, način praćenja emisije stakleničkih plinova, njihovu emisijsku kvotu za određeno razdoblje, te plan raspodjele emisijskih kvota po djelatnostima i izvorima onečišćivanja, propisuje Vlada

Članak 47.

(1) Predmet trgovanja predstavljaju prava na emisije stakleničkih plinova koje se dodjeljuju izvorima onečišćivanja zraka putem emisijskih kvota.

(2) Postupak dodjele prava na emisijske kvote pojedinim izvorima onečišćivanja, način trgovanja s dodijeljenom emisijskom kvotom, način izvješćivanja o postupanju s dodijeljenim kvotama i dostavljanje podataka u registar propisuje Vlada.

Članak 48.

(1) Mjere zajedničkog ulaganja obuhvaćaju ulaganje kapitala u razvoj i korištenje tehnologija kojima se sprječavaju i smanjuju onečišćivanja koja utječu na promjenu klime.

(2) Mjere zajedničkog ulaganja, njihovo vrednovanje i prihvatljivost ocjenjuje povjerenstvo koje imenuje Vlada.

(3) Mjerila za odobravanje mjera zajedničkog ulaganja, vrednovanje prikladnosti tih mjera s obzirom na učinke smanjenja emisija stakleničkih plinova, sastav povjerenstva za ocjenjivanje mjera, te način izvješćivanja o provedbi mjera propisuje Vlada.

Članak 51.

(1) Pravne osobe registrirane za obavljanje djelatnosti praćenja kakvoće zraka dužne su praćenje kakvoće zraka obavljati prema pravilniku iz članka 49. ovoga Zakona.

(2) Pravne osobe registrirane za obavljanje djelatnosti praćenja emisija iz stacionarnih izvora dužne su praćenje emisija obavljati prema pravilniku iz članka 50. ovoga Zakona.

Članak 57.

(1) Informacijski sustav o kakvoći zraka sastavni je dio informacijskog sustava zaštite okoliša i sadrži:

- podatke o kakvoći zraka iz državne i lokalnih mreža,
- podatke o emisijama izvora onečišćivanja zraka,
- podatke o emisijama izvora koji utječu na promjenu klime,
- podatke o tvarima koje oštećuju ozonski sloj,
- podatke o kakvoći proizvoda,
- mjere i programe za zaštitu i poboljšanje kakvoće zraka,
- mjere i programe za zaštitu promjene klime,
- mjere i programe za zaštitu ozonskog sloja,
- podatke o prekoračenju kritičnih razina i mjere zaštite ljudi i okoliša u takvim prilikama,
- podatke o pravnim osobama koje obavljaju djelatnost praćenja kakvoće zraka i emisija,
- podatke iz katastra onečišćivanja okoliša,
- podatke o provedenom inspekcijskom nadzoru,

- podatke o izrečenim prekršajima,
- druge podatke važne za kakvoću zraka.

(2) Središnja tijela državne uprave i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, uredi državne uprave u županijama, pravne osobe koje imaju javne ovlasti, dužne su pravodobno i bez naknade osigurati podatke iz svoje nadležnosti, te druge podatke koji su potrebni za vođenje informacijskog sustava o kakvoći zraka i za izradu Plana, Programa i Izvješća.

(3) Informacijski sustav o kakvoći zraka za potrebe Ministarstva vodi Agencija za zaštitu okoliša.

(4) Agencija za zaštitu okoliša obvezna je pravovremeno i cjelovito prikupljati i unositi podatke u informacijski sustav.

(5) Nadzor nad izvršavanjem poslova iz stavka 4. ovoga članka obavlja Ministarstvo.

Članak 63.

(1) Ako se u provedbi upravnog nadzora utvrdi da su rješenjem nadziranog tijela, koje je konačno u upravnom postupku, povrijeđene materijalne odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju njega, Ministarstvo će rješenje ukinuti po pravu nadzora.

(2) Ako se u provedbi upravnog nadzora utvrdi da su rješenjem inspekcije zaštite okoliša, koje je konačno u upravnom postupku, povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju njega, Ministarstvo će rješenje poništiti po pravu nadzora.

(3) Rješenje o ukidanju odnosno poništenju po pravu nadzora iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se donijeti u roku od dvije godine od dana kada je rješenje koje se ukida odnosno poništava postalo konačno u upravnom postupku.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, već se protiv njega može pokrenuti upravni spor.

Članak 64.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega te pojedinih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba obavlja inspekcija zaštite okoliša u Ministarstvu i područnim jedinicama Ministarstva u sjedištima i izvan sjedišta županija, odnosno u sjedištu Grada Zagreba.

(2) Inspekcijski nadzor iz. stavka 1. ovoga članka provode inspektori zaštite okoliša (u daljnjem tekstu: inspektor).

(3) Na radno mjesto inspektora može se rasporediti osoba koja, osim posebnim zakonom utvrđenih uvjeta za to zvanje, ispunjava i posebne uvjete propisane Pravilnikom o unutarnjem redu Ministarstva kojega donosi ministar.

(4) Ministar može radi hitne potrebe ili ekonomičnijeg obavljanja inspekcijskog nadzora, u skladu s posebnim zakonom, pisano narediti inspektoru iz jedne područne jedinice da privremeno provodi nadzor na području druge područne jedinice.

Članak 67.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor provodi izravni uvid u opće i pojedinačne akte, nadzire uvjete i način rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba te poduzima ovim Zakonom i drugim propisima predviđene mjere da se utvrđeno stanje, uskladi s ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega.

(2) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor nadzire:

- stacionarne izvore onečišćivanja zraka,
- redovitost praćenja emisije iz stacionarnih izvora onečišćivanja zraka,
- rad uređaja za smanjivanje emisija,
- vođenje evidencija o obavljenim mjerenjima s podacima o mjernim mjestima i

rezultatima mjerenja, o upotrijebljenom gorivu i otpadu kod suspaljivanja i dostavljanje podataka o kakvoći zraka i emisijama iz stacionarnih izvora,

- izvršenje obveza propisanih ovim Zakonom županije, Grada Zagreba, grada i općine,
- provedbu Plana mjera iz članka 43. stavak 1. ovoga Zakona,
- provedbu sanacijskog programa iz članka 44. stavka 3. ovoga Zakona,
- provedbu sanacijskog programa iz članka 45. stavka 1. ovoga Zakona
- praćenje kakvoće zraka u državnoj i lokalnoj mreži,
- provedbu mjera zaštite kakvoće zraka utvrđenih u aktu o procjeni utjecaja na okoliš po posebnom propisu,
- provedbu mjerenja posebne namjene iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona,
- postupanje s tvarima koje oštećuju ozonski sloj te njihovu potrošnju,
- postupanje s tvarima koje oštećuju ozonski sloj nakon prestanka uporabe proizvoda koji ih sadrži, način prikupljanja, uporabe i trajnog zbrinjavanja tih tvari,
- obavljanje djelatnosti, odnosno poslova praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija,
- obavljanje djelatnosti održavanja i/ili popravka i isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže tvari koje oštećuju ozonski sloj,
- dostavljanje podataka o dodijeljenim emisijskim kvotama u registar emisija stakleničkih plinova,
- korištenje sredstava određenih za provedbu mjera zaštite okoliša,
- provedbu međunarodnih ugovora iz područja zaštite zraka.

Članak 68.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor je ovlašten:

- pregledati stacionarne izvore onečišćivanja zraka, odnosno ući u građevine i druge poslovne prostore u kojima nadzirana pravna ili fizička osoba obavlja djelatnost,
- zatražiti i pregledati isprave na temelju kojih može utvrditi identitet nadzirane pravne ili fizičke osobe, odgovorne osobe u pravnoj osobi kao i drugih osoba nazočnih tijekom inspekcijskog nadzora,
- uzimati izjave od odgovornih osoba nadziranih pravnih i fizičkih osoba radi pribavljanja dokaza o činjenicama koje se ne mogu izravno utvrditi kao i drugih osoba nazočnih tijekom inspekcijskog nadzora,
- utvrditi činjenično stanje na vizualni način (fotografija, film, video zapis i sl.),
- zatražiti pisano od pravne i fizičke osobe točne i potpune podatke, dokumentaciju potrebnu u inspekcijskom nadzoru,
- zatražiti pisano izvješće nadzirane osobe o poduzetim mjerama naređenih u inspekcijskom nadzoru, te
- obavljati i druge radnje sukladno ovom Zakonu.

(2) Početak provedbe inspekcijskog nadzora inspektor će najaviti odgovornoj osobi nadzirane pravne osobe i/ili fizičkoj osobi, osim ako ocijeni da bi takva obavijest umanjila učinkovitost inspekcijskog nadzora.

(3) Inspektor je dužan čuvati kao poslovnu tajnu podatak o kojem nadzirana osoba dokaže da je poslovna tajna.

(4) Ako se inspektoru prilikom nadzora pruži fizički otpor odnosno ako se takav otpor osnovano očekuje, inspektor će zatražiti pomoć ovlaštenih službenih osoba nadležne policijske uprave.

Članak 69.

(1) Nadzirana pravna i fizička osoba dužna je inspektoru omogućiti provedbu inspekcijskog nadzora, dati na uvid svu potrebnu dokumentaciju te na pisano traženje

inspektora dostaviti ili pripremiti bez naplate dodatne podatke potrebne za obavljanje inspekcijskog nadzora.

(2) Smatra se da nadzirana pravna ili fizička osoba nije omogućila obavljanje inspekcijskog nadzora, ako inspektor nije dopustila ući u građevine i druge poslovne prostore, odnosno ako mu u roku određenom u zapisniku, ne osigura uvid u traženu dokumentaciju i druge isprave potrebne za utvrđivanje činjeničnog stanja.

Članak 70.

(1) Ako inspektor u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi povredu odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega po službenoj će dužnosti pokrenuti upravni postupak i poduzeti propisane mjere.

(2) Ako inspektor utvrdi da nisu povrijeđeni propisi čiju je primjenu ovlašten nadzirati, pisano će o tome obavijestiti poznatog podnositelja prijave u roku od trideset dana od utvrđenja činjeničnog stanja.

(3) Ako tijekom inspekcijskog nadzora inspektor utvrdi nepravilnosti koje nisu u njegovoj nadležnosti, dužan je o tome obavijestiti nadležno državno tijelo.

Članak 71.

Stranke u inspekcijskom postupku nad primjenom ovoga Zakona i drugih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona mogu biti onečišćivač, pravna osoba koja obavlja stručne poslove praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak, osoba koja postupa s tvarima koje oštećuju ozonski sloj, te županija odnosno Grad Zagreb, grad i općina.

Članak 72.

U provedbi inspekcijskog nadzora, u slučaju povrede ovoga Zakona i/ili propisa donesenih na temelju njega, inspektor ima pravo i obvezu nadziranoj pravnoj i fizičkoj osobi rješenjem narediti mjere s rokom izvršenja i to: otklanjanje nedostataka ili nepravilnosti u radu, te zabranu obavljanja radnji u proizvodnom postupku, uporabu postrojenja i uređaja, mjerenja emisije iz stacionarnih izvora, zabranu uporabe postrojenja i uređaja koji su prouzročili prekoračenje granične vrijednosti emisije, zabranu obavljanja djelatnosti praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak i održavanje i popravak proizvoda koji sadrže tvari koje oštećuju ozonski sloj ako nema dozvolu, provedbu mjera iz sanacijskog programa i iz akta procjene utjecaja na okoliš, te poduzimati i druge radnje u svrhu sprječavanja onečišćenja zraka protivno ovome Zakonu.

Članak 75.

(1) Inspektor će nadziranoj pravnoj ili fizičkoj osobi rješenjem narediti mjerenja emisije iz stacionarnih izvora:

- radi utvrđivanja uzroka onečišćenosti zraka,
- ako je došlo do izmjene goriva,
- ako nije obavio mjerenje iz novih ili rekonstruiranih stacionarnih izvora,
- ako utvrdi nepravilnosti u obavljenom mjerenju, a na trošak osobe koja je mjerila.

(2) Inspektor će nadziranoj pravnoj ili fizičkoj osobi rješenjem narediti posebna mjerenja u slučaju osnovane sumnje da je došlo do prekomjernog ispuštanja onečišćujućih tvari u zrak.

(3) Ako pravna ili fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka i nakon izrečene prisilne novčane kazne ne postupi po rješenju inspektora, izvršenje će se izvršiti putem druge osobe.

Članak 77.

(1) Inspektor će nadziranoj pravnoj ili fizičkoj osobi rješenjem narediti provedbu mjera:

- iz sanacijskog programa, ako ih ne provodi ili ih ne provodi u određenom roku,
- iz akta procjene utjecaja na okoliš, ako ih ne provodi.

(2) Ako pravna ili fizička osoba ne postupi po rješenju inspektora iz stavka 1. ovoga članka, prisilit će se na izvršenje novčanom kaznom.

Članak 78.

(1) Inspektor će nadziranoj pravnoj osobi rješenjem narediti zabranu obavljanja djelatnosti odnosno poslova praćenja kakvoće zraka i emisija u zrak:

- ako nema dozvolu, odnosno suglasnost Ministarstva,
- ako ne ispunjava uvjete na temelju kojih je dobila dozvolu odnosno suglasnost Ministarstva, do ispunjavanja uvjeta.

(2) Inspektor će pravnoj, odnosno fizičkoj osobi rješenjem zabraniti održavanje i popravak proizvoda koji sadrže tvari koje oštećuju ozonski omotač ako nema dozvolu Ministarstva.

(3) Ako pravna osoba iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka ne postupi po rješenju, inspektor će predložiti Ministarstvu oduzimanje dozvole odnosno suglasnosti.

Članak 79.

(1) Ako inspektor utvrdi prekoračenje granične vrijednosti emisije iz stacionarnih izvora na temelju emisijskih podataka može donijeti inspekcijsko rješenje i bez saslušanja stranke.

(2) Inspektor može donijeti usmeno rješenje u slučaju pojave kritičnih razina poznatom onečišćivaču koji je prouzročio onečišćenost zraka iznad kritične razine.

(3) Inspektor može donijeti usmeno rješenje u slučaju kada je potrebno otkloniti neposrednu opasnost za zdravlje ljudi i okoliš.

(4) Pisani otpisak usmenog rješenja mora se dostaviti stranci u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

(5) Obveza izvršenja usmenog rješenja počinje teći od dana priopćenja usmenog rješenja stranci.

Članak 80.

(1) U svrhu osiguranja provedbe upravnih mjera iz članka 73., 74., 76. i 77. inspektor može zapečatiti radne prostorije, prostore i uređaje.

(2) Ministar donosi naputak o načinu pečačenja, kada se rješenja donijeta na temelju ovoga Zakona izvršavaju pečačenjem.

Članak 81.

(1) Ako je inspekcijskim rješenjem, koje je konačno, stranci naređena određena obveza, a inspektor koji je donio to rješenje smatra da su u rješenju nepravilno primijenjene odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega, može takvo rješenje ukinuti ili izmijeniti radi njegova usklađivanja s ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ukida ili mijenja inspektor koji ga je donio.

Članak 82.

(1) Ako inspektor utvrdi da rješenje nije izvršeno u određenom roku, pokrenut će postupak za njegovo izvršenje donošenjem zaključka o dozvoli izvršenja.

(2) Zaključak o dozvoli izvršenja rješenja inspektor će donijeti nakon nadzora izvršenja

rješenja bez odgađanja, a najkasnije u roku od 8 dana od dana nadzora.

Članak 83.

(1) Ako nadzirana pravna i fizička osoba ne izvrši rješenjem naređenu mjeru iz članka 73., 75. i 77. ovoga Zakona, inspektor će nadziranu osobu prisiliti na izvršenje novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 kuna za pravnu osobu, odnosno 5.000,00 kuna za fizičku osobu.

(2) Novčani iznos prisilne mjere iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se u korist proračuna Grada Zagreba, općine, odnosno grada na čijem području se nalazi izvor onečišćivanja zraka i koristi se za mjere zaštite zraka prema Programu zaštite i poboljšanja kakvoće zraka.

Članak 84.

(1) Ako nadzirana pravna ili fizička osoba ne izvrši rješenjem naređenu mjeru iz članka 75. ovoga Zakona, izvršenje će se izvršiti putem druge osobe na trošak nadzirane osobe kojoj je izvršenje naređeno.

(2) Troškovi izvršenja inspekcijskog rješenja namiruju se iz državnog proračuna do naplate od nadzirane pravne, odnosno fizičke osobe kojoj je izvršenje naređeno.

(3) Ako je nadzirana pravna, odnosno fizička osoba izvršila obvezu po rješenju nakon pokretanja postupka izvršenja, inspektor će po službenoj dužnosti donijeti zaključak o obustavi postupka.

Članak 85.

(1) Protiv rješenja inspektora, zaključka o dozvoli izvršenja, zaključka o obustavi postupka i zaključka o troškovima izvršenja, koji donese inspektor u područnoj jedinici Ministarstva može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(2) U slučajevima kada inspektor u Ministarstvu donosi akte iz stavka 1. ovoga članka, protiv rješenja inspektora može se pokrenuti upravni spor.

(3) Žalba izjavljena protiv rješenja inspektora ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 86.

Ako utvrdi da je povrijeđen ovaj Zakon ili drugi propis donesen na temelju njega, inspektor ima pravo i obvezu:

- podnijeti bez odgađanja prekršajnu ili kaznenu prijavu nadležnom tijelu, zbog prekršajnog ili kaznenoga djela,
- poduzeti druge mjere i izvršiti druge radnje za koje je ovlašten na temelju ovoga Zakona i posebnog propisa.

Članak 87.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 300.000,00 do 600.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- stacionarni točkasti izvor nije izgrađen ili proizveden, opremljen, rabljen i održavan tako da ne ispušta u zrak onečišćujuće tvari iznad graničnih vrijednosti emisije koje mogu ugroziti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i okoliš (članak 8. stavak 4),
- stacionarni difuzni izvor nije izgrađen ili proizveden, opremljen, rabljen i održavan tako da ne ispušta/unosi onečišćujuće tvari u zrak u količinama koje mogu ugroziti zdravlje ljudi, kakvoću življenja i okoliš (članak 8. stavak 4.),
- u okolici stacionarnog izvora ne obavlja mjerenja određena u postupku procjene utjecaja na okoliš (članak 26. stavak 1.),
- emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnog izvora prekoračuje propisanu graničnu vrijednost (članak 38. stavak 1.),

- sastavnice proizvoda i/ili druge značajke kakvoće proizvoda prekoračuju propisane granične vrijednosti (članak 38. stavak 2.),
 - ne provede i financira mjere za smanjivanje emisije onečišćujućih tvari u zrak utvrđenih u Planu mjera (članak 43. stavak 4.),
 - ne izradi i provede sanacijski program u zadanom roku (članak 44. stavak 2. i 3).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 40.000,00 do 70.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 250.000,00 kuna.

Članak 88.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:
- podatke o obavljenim mjerenjima određenima u aktu o procjeni utjecaja na okoliš ne dostavi upravnom odjelu županije, odnosno upravnom tijelu Grada Zagreba do 31. ožujka tekuće godine za proteklu godinu (članak 26. stavak 4.),
 - ne dostavi podatke o stacionarnom izvoru, svakoj njegovoj promjeni (rekonstrukciji) i o upravitelju uredu državne uprave u županiji, odnosno upravnom odjelu grada Zagreba nadležnom za zaštitu okoliša (članak 33. stavak 1. podstavak 1.),
 - ne osigura redovito praćenje emisija onečišćujućih tvari iz stacionarnog izvora i o tome ne vodi evidenciju (članak 33. stavak 1. podstavak 2.),
 - ne osigura obavljanje mjerenja emisije onečišćujućih tvari iz stacionarnog izvora (članak 33. stavak 1. podstavak 3.),
 - ne vodi evidenciju o obavljenim mjerenjima s podacima o mjernim mjestima i rezultatima mjerenja te učestalosti mjerenja emisije (članak 33. stavak 1. podstavak 4.),
 - ne vodi evidenciju o upotrijebljenom gorivu i otpadu kod procesa suspaljivanja (članak 33. stavak 1. podstavak 5.),
 - ne vodi evidenciju o radu uređaja za smanjivanje emisija (članak 33. stavak 1. podstavak 6.),
 - utvrđivanje kakvoće proizvoda te način dokazivanja sukladnosti ne provodi na propisani način (članak 38. stavak 2.),
 - ne dostavlja podatke o dodijeljenim kvotama u registar emisija stakleničkih plinova na propisani način (članak 47. stavak 2.),
 - ne provodi praćenje kakvoće zraka na propisani način (članak 49.),
 - ne provodi mjerenje emisija u zrak na propisani način (članak 50.),
 - obavlja djelatnost praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija bez dozvole Ministarstva (članak 52. stavak 1.),
 - obavlja poslove praćenja kakvoće zraka i praćenja emisija bez suglasnosti Ministarstva (članak 53. stavak 2.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 50.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 70.000,00 do 150.000,00 kuna.

Članak 89.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:
- ne postupa s tvarima koje oštećuju ozonski sloj na propisan način (članak 40. stavak 1.),
 - ne postupa s proizvodima koji sadrže ili pomoću tvari koje oštećuju ozonski sloj na

propisan način (članak 40. stavak 1.),

– ne osigura obuku uposlenim radnicima prema programu stručnog usavršavanja (članak 40. stavak 3.),

– obavlja poslove održavanja i/ili popravka te isključivanja iz uporabe proizvoda koji sadrže ili koriste tvari koje oštećuju ozonski sloj bez dozvole Ministarstva (članak 40. stavak 4.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 do 70.000,00 kuna.

Članak 90.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako inspektor nije dopustila ući u građevine i druge poslovne prostore odnosno ako mu u roku određenom u zapisniku, ne osigura uvid u traženu dokumentaciju i druge isprave potrebne za utvrđivanje činjeničnog stanja (članak 69. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 2.000,00 kuna.

Članak 92.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj grad i općina:

– ne donese Program zaštite i poboljšanja kakvoće zraka za pojedino područje u kojem je razina onečišćenosti iznad dopuštenih tolerantnih vrijednosti (članak 10. stavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u gradu i općini novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 25.000,00 kuna.